

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 december 2015

WETSONTWERP

**tot regeling van de mededeling van
inlichtingen betreffende financiële
rekeningen, door de Belgische financiële
instellingen en de FOD Financiën, in het
kader van een automatische uitwisseling van
inlichtingen op internationaal niveau en voor
belastingdoeleinden**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING
UITGEBRACHT DOOR
DE HEREN **Roel DESEYN** EN **Benoît PIEDBOEUF**

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting van de heer Johan Van Overtveldt, minister van Financiën, belast met Bestrijding van de fiscale fraude	3
II. Algemene Bespreking	4
III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	30
BIJLAGE:	
Concordantietabel	39

Zie:

Doc 54 **1448/ (2015/2016):**

001: Wetsontwerp.
002: Amendementen.

Zie ook:

004: Tekst aangenomen door de commissie.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

2 décembre 2015

PROJET DE LOI

**réglant la communication des renseignements
relatifs aux comptes financiers, par les
institutions financières belges et le
SPF Finances, dans le cadre d'un échange
automatique de renseignements
au niveau international
et à des fins fiscales**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES ET DU BUDGET
PAR
MM. **Roel DESEYN** ET **Benoît PIEDBOEUF**

SOMMAIRE

Pages

I. Exposé introductif de M. Johan Van Overtveldt, ministre des Finances, chargé de la Lutte contre la fraude fiscale	3
II. Discussion générale	4
III. Discussion des articles et votes	30
ANNEXE :	
Tableau de concordance	39

Voir:

Doc 54 **1448/ (2015/2016):**

001: Projet de loi.
002: Amendements.

Voir aussi:

004: Texte adopté par la commission.

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Eric Van Rompuy

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA Peter Dedecker, Robert Van de Velde, Hendrik Vuye,
Veerle Wouters
PS Stéphane Crusnière, Ahmed Laaouej, Alain Mathot
MR Gautier Calomne, Benoît Piedboeuf, Vincent
Scourneau
CD&V Roel Deseyn, Eric Van Rompuy
Open Vld Luk Van Biesen, Carina Van Cauter
sp.a Peter Vanvelthoven
Ecolo-Groen Georges Gilkinet
cdH Benoît Dispa

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Peter Buysrogge, Inez De Coninck, Bart De Wever, Johan Klaps, Jan
Spooren
Frédéric Daerden, Emir Kir, Eric Massin, Sébastien Pirlot
Olivier Chastel, Philippe Goffin, Kattrin Jadin, Damien Thiéry
Hendrik Bogaert, Griet Smaers, Jef Van den Bergh
Patricia Ceysens, Dirk Van Mechelen, Frank Wilrycx
Karin Temmerman, Dirk Van der Maelen
Meyrem Almaci, Jean-Marc Nollet
Michel de Lamotte, Catherine Fonck

C. — Niet-stemgerechtigde leden / Membres sans voix délibérative:

VB Barbara Pas
PTB-GOI! Marco Van Hees
DéFI Olivier Maingain

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie	
PS	:	Parti Socialiste	
MR	:	Mouvement Réformateur	
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
sp.a	:	socialistische partij anders	
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
cdH	:	centre démocrate Humaniste	
VB	:	Vlaams Belang	
PTB-GOI!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture	
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant	
PP	:	Parti Populaire	

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Beknopt Verslag	CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)	CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Plenum	PLEN:	Séance plénière
COM:	Commissievergadering	COM:	Réunion de commission
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers		Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	
Bestellingen:		Commandes:	
Natieplein 2		Place de la Nation 2	
1008 Brussel		1008 Bruxelles	
Tel. : 02/ 549 81 60		Tél. : 02/ 549 81 60	
Fax : 02/549 82 74		Fax : 02/549 82 74	
www.dekamer.be		www.lachambre.be	
e-mail : publicaties@dekamer.be		courriel : publications@lachambre.be	
De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier		Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC	

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsontwerp besproken tijdens haar vergadering van 20 november 2015.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE HEER JOHAN VAN OVERTVELDT, MINISTER VAN FINANCIËN, BELAST MET BESTRIJDING VAN DE FISCALE FRAUDE

De heer Johan Van Overtveldt, minister van Financiën, belast met Bestrijding van de fiscale fraude, legt uit dat op 23 april 2014 België en de Verenigde Staten een bilateraal administratief akkoord hebben gesloten dat tot doel heeft uitvoering te geven aan een automatische uitwisseling van financiële inlichtingen tussen de twee landen.

Daarnaast heeft België op 29 oktober 2014 een multilateraal administratief akkoord ondertekend, dat tot doel heeft automatisch financiële inlichtingen uit te wisselen met een reeks rechtsgebieden (vanaf 2017 voor de financiële inlichtingen die betrekking hebben op het jaar 2016). Die akkoorden werden gesloten op basis van het Gezamenlijk Verdrag tussen de Raad van Europa en de OESO van 25 januari 1988 inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden.

Bovendien werd richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen gewijzigd door Richtlijn 2014/107/EU van de Raad van 9 december 2014 voor wat de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen betreft, teneinde de uitwisseling van diezelfde financiële inlichtingen mogelijk te maken (vanaf 2017 voor de inlichtingen die betrekking hebben op 2016). De Richtlijn moet tegen 31 december 2015 omgezet zijn in Belgisch recht.

De wereldwijde automatische uitwisseling van financiële inlichtingen wordt aanzien als een bijzonder doeltreffend middel in de strijd tegen de internationale fiscale fraude en belastingontwijking en is bestemd om algemeen gebruikt te worden. Het algemeen doel van het voorontwerp van wet is bijgevolg de tenuitvoerlegging van iedere automatische uitwisseling van financiële inlichtingen tussen België en een deelnemend rechtsgebied.

Het voorontwerp van wet strekt er hoofdzakelijk toe de Belgische bevoegde autoriteit de mogelijkheid te bieden om van Belgische financiële instellingen inlichtingen te verkrijgen die zij zal moeten verstrekken aan de bevoegde autoriteit van de betrokken buitenlandse rechtsgebieden.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné ce projet de loi au cours de sa réunion du 20 novembre 2015.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF DE M. JOHAN VAN OVERTVELDT, MINISTRE DES FINANCES, CHARGÉ DE LA LUTTE CONTRE LA FRAUDE FISCALE

M. Johan Van Overtveldt, ministre des Finances, chargé de la Lutte contre la fraude fiscale, explique que le 23 avril 2014, la Belgique et les États-Unis ont conclu un accord administratif bilatéral ayant pour objectif de mettre en œuvre un échange automatique des données financières entre les deux pays.

Par ailleurs, le 29 octobre 2014, la Belgique a signé un accord administratif multilatéral dont l'objectif est l'échange automatique des données financières avec une série de juridictions (à partir de 2017 pour les informations financières relatives à l'année 2016). Ces accords ont été conclus sur la base de la Convention conjointe OCDE/Conseil de l'Europe du 25 janvier 1988 concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale.

En outre, la Directive 2014/107/UE du Conseil du 9 décembre 2014 a modifié la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal en ce qui concerne l'échange automatique et obligatoire d'informations financières afin de permettre l'échange de ces mêmes informations financières (à partir de 2017 pour les informations relatives à 2016). La Directive doit être transposée en droit belge d'ici le 31 décembre 2015.

L'échange automatique de données financières au niveau mondial est considéré comme un instrument particulièrement efficace dans la lutte contre la fraude fiscale internationale et l'évasion fiscale. L'objectif est de le généraliser. Le projet de loi à l'examen vise donc principalement à mettre en œuvre cet échange d'informations financières entre la Belgique et une juridiction participante.

L'objectif principal de cet avant-projet de loi est de permettre à l'autorité belge compétente d'obtenir des établissements financiers belges la transmission d'informations que cette même autorité devra fournir aux juridictions étrangères concernées.

De maatregel werkt als volgt:

— Belgische banken en filialen en inrichtingen van buitenlandse banken zullen bepaalde gegevens zoals rekeningtegoeden over hun rekeninghouders die in het buitenland belastbaar zijn, dienen te rapporteren aan de Belgische overheid. Deze laatste zal de gegevens van de verschillende financiële instellingen inzamelen en aan de betrokken buitenlandse mogendheid doorgeven.

— Op haar beurt zal de buitenlandse mogendheid gegevens over Belgische rekeninghouders inzamelen en via dezelfde weg doorsturen naar de Belgische overheid.

— In eerste instantie werd deze gegevensdeling enkel opgezet met het oog op het uitvoeren van het met de Verenigde Staten afgesloten akkoord. Inmiddels liepen er echter onderhandelingen om een zogenaamd multilateraal akkoord af te sluiten.

II. — ALGEMENE BESPREKING

A. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) verduidelijkt dat het voorliggend wetsontwerp kadert in de strijd tegen internationale fiscale fraude en tegen de financiering van het terrorisme. Door op internationaal niveau financiële inlichtingen uit te wisselen, wordt meer transparantie verzekerd over de financiële tegoeden van residenten die niet in hun land van herkomst verblijven. Het zou ook een oplossing moeten betekenen voor de herkomstlanden die zich anders van de hun toekomstige fiscale ontvangsten ontvreemd zien.

De tekst van het voorliggende wetsontwerp kadert ondermeer in de internationale akkoorden die op initiatief van de OESO werden afgesloten. Daarnaast herinnert de heer Gilkinet eraan dat ook de Verenigde Staten een belangrijk initiatief heeft genomen met het aannemen van de *Foreign Account Tax Compliance Act* (FATCA), op basis waarvan een bilateraal akkoord met België wordt gesloten. Deze instrumenten tonen aan dat het de politieke overheden menens is met de strijd tegen de fiscale fraude.

De spreker wijst er wel op dat België reeds te laat is met het omzetten van het bilateraal akkoord met de Verenigde Staten.

Toch wenst de spreker zich ervan te vergewissen of de in het wetsontwerp voorgestelde maatregelen voldoende dwingend en adequaat zullen zijn om de

La mesure fonctionne comme suit:

— Les banques belges ainsi que les filiales et les établissements de banques étrangères devront rapporter à l'État belge certaines données telles que les avoirs en compte de leurs détenteurs de comptes qui sont imposables à l'étranger. L'État belge collectera les données des différents établissements financiers et les transmettra aux autorités étrangères concernées.

— À leur tour, les autorités étrangères récolteront les données des détenteurs de comptes belges et les transmettront par la même voie aux autorités belges.

— En première instance, cet échange de données avait uniquement été mis en place en exécution de l'accord conclu avec les États-Unis. Dans l'intervalle, des négociations ont toutefois été menées afin de conclure un accord multilatéral.

II. — DISCUSSION GÉNÉRALE

A. Questions et observations des membres

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) précise que le projet de loi à l'examen s'inscrit dans le cadre de la lutte contre la fraude fiscale internationale et le financement du terrorisme. L'échange d'informations financières au niveau international garantit une plus grande transparence concernant les avoirs financiers de résidents qui ne séjournent pas dans leur pays d'origine. Il devrait également constituer une solution pour les pays d'origine qui, autrement, se voient spoliés des recettes fiscales qui leur reviennent.

Le texte du projet de loi à l'examen s'inscrit notamment dans le cadre des accords internationaux qui ont été conclus à l'initiative de l'OCDE. En outre, M. Gilkinet rappelle que les États-Unis ont également pris une initiative importante en adoptant le *Foreign Account Tax Compliance Act* (FATCA), sur la base duquel un accord bilatéral a été conclu avec la Belgique. Ces instruments démontrent que les autorités politiques prennent la lutte contre la fraude fiscale au sérieux.

L'intervenant fait toutefois observer que la Belgique est déjà en retard dans la transposition de l'accord bilatéral avec les États-Unis.

Cependant, l'intervenant tient à s'assurer que les mesures proposées dans le projet de loi seront suffisamment contraignantes et appropriées pour lutter

realiteit van de fiscale fraude effectief aan te pakken. Voorts is het belangrijk dat de wederkerigheid voldoende wordt gegarandeerd. Daarmee staat of valt immers het gehele systeem.

Van de minister wenst de heer Gilkinet de volgende verduidelijkingen:

1° Niet alle lidstaten die geacht worden deel te nemen aan de financiële gegevensuitwisseling, beschikken over voldoende performante fiscale administraties om onmiddellijk deel te nemen aan deze gegevensuitwisseling. Zal de minister hiervoor oplossingen voorzien, bijvoorbeeld door het afsluiten van een bilateraal akkoord dat niet voorziet in een wederkerigheid vanaf het begin? Is het denkbaar dat België financiële inlichtingen zou overmaken aan de ontwikkelingslanden die zich dan tijdens een overgangperiode van bijvoorbeeld vijf jaar zouden voorbereiden op het wederkerig maken van het systeem? De spreker denkt hierbij aan op Belgische rekeningen geplaatste tegoeden die hun oorsprong vinden in de exploitatie van grondstoffen in de ontwikkelingslanden.

2° Kan de minister de commissie reeds een kalender voorleggen van de ondertekening van de bilaterale akkoorden om uitvoering te geven aan het wetsontwerp? Met welke landen, behalve de Verenigde Staten, zal België in eerste instantie dergelijke akkoorden afsluiten?

3° Hoe zal de Belgische fiscale administratie de informatie die door andere administraties wordt overgemaakt, behandelen? Wordt alle informatie gecentraliseerd, bijvoorbeeld bij het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank? Zullen de fiscale controlediensten onmiddellijk toegang hebben tot deze inlichtingen?

4° Zoals de Raad van State in zijn advies nr. 57 809/2 bij het wetsontwerp (zie DOC 54 1448/1, punt 3.3., 7de lid, blz.180) opmerkte, hebben de bepalingen van het wetsontwerp verderstrekkende gevolgen voor buitenlanders die een Belgische rekening hebben dan voor de Belgen zelf met een Belgische rekening. In bepaalde gevallen kan immers het bankgeheim worden opgeheven, waarbij enkel de identiteit en het rekeningnummer van de betrokkene worden vrijgegeven. Maar bij toepassing van voorliggend wetsontwerp mogen ook de bedragen van de tegoeden op de rekening op 31 december worden meegedeeld. De Raad van State wierp op dat deze ongelijke behandeling toch vragen oproept. De heer Gilkinet stelt voor om deze ongelijke behandeling weg te werken en voor de Belgen dezelfde transparantie op te leggen als voor de buitenlanders met een Belgische rekening. De spreker wijst erop dat er in Frankrijk een analoge regeling bestaat, FICOPA – *Fichier national des comptes bancaires et assimilés* genaamd. De Franse

efficacement contre la fraude fiscale dans sa réalité. En outre, il importe que la réciprocité soit suffisamment garantie. L'ensemble du système en dépend.

M. Gilkinet demande au ministre les précisions suivantes:

1° Tous les États membres qui sont supposés participer à l'échange de données financières ne disposent pas d'une administration fiscale suffisamment performante pour participer directement à cet échange de données. Le ministre prévoira-t-il des solutions à cet effet, par exemple en concluant un accord bilatéral qui ne prévoit pas de réciprocité dès le départ? Est-il imaginable que la Belgique transmette des informations financières aux pays en développements, qui disposeraient d'une période transitoire de cinq ans, par exemple, pour se préparer à assurer la réciprocité du système. L'intervenant pense à cet égard à des avoirs placés sur des comptes belges et provenant de l'exploitation de matières premières dans les pays en développement.

2° Le ministre pourrait-il déjà présenter un calendrier des accords bilatéraux qui seront signés pour exécuter le projet de loi? Avec quels pays, outre les États-Unis, la Belgique conclura-t-elle en premier lieu de tels accords?

3° Comment l'administration fiscale belge traitera-t-elle les informations transmises par d'autres administrations? Toutes les informations seront-elles centralisées, par exemple, au Point de contact central de la Banque nationale? Les services de contrôle fiscal auront-ils directement accès à ces informations?

4° Ainsi que l'a souligné le Conseil d'État dans son avis n° 57 809/2 sur le projet de loi (voir DOC 54 1448/001, point 3.3., alinéa 7, p. 180), les dispositions du projet de loi sont plus lourdes de conséquences pour les étrangers qui ont un compte en Belgique que pour les Belges eux-mêmes qui ont un compte en Belgique. Dans certains cas, le secret bancaire peut en effet être levé, seuls l'identité et le numéro de compte de l'intéressé étant divulgués. Mais en application du projet de loi à l'examen, les montants des avoirs sur le compte au 31 décembre pourront également être communiqués. Le Conseil d'État a objecté que cette inégalité de traitement pose toutefois question. M. Gilkinet propose de supprimer cette inégalité de traitement et d'imposer aux Belges la même transparence qu'aux étrangers titulaires d'un compte en Belgique. L'intervenant souligne qu'une réglementation analogue existe en France, sous le nom de FICOPA — *Fichier national des comptes bancaires et assimilés*. L'administration fiscale française à accès

fiscale administratie heeft, onder strikte voorwaarden, toegang tot deze databank. Het is een belangrijke *tool* in de strijd tegen de fiscale fraude.

5° Voorts kondigt de heer Gilkinet een aantal amendementen aan die een antwoord bieden op de volgende bekommernissen:

— De in de artikelen 18 en 19 van het wetsontwerp voorziene boetes zijn te bescheiden. Zij zullen onvoldoende ontradend zijn. De spreker zal dan ook amendementen indienen om de bedragen te verhogen. Hij wijst er in dit verband op dat in Oostenrijk boetes tot 200 000 euro kunnen worden opgelegd aan de financiële instellingen en in Duitsland tot 50 000 euro per inbreuk.

— Met het wetsontwerp zal de Belgische fiscale administratie voortaan over statistische inlichtingen van financiële rekeningen beschikken per bank of financiële instelling en per land. Dit betekent een belangrijk instrument in de strijd tegen de fiscale fraude. Op deze wijze zal de Belgische fiscale administratie immers ook zicht krijgen op de rekeningen die staatsburgers in het buitenland hebben, ook de rekeningen die zijn geopend in landen waarmee België nog geen uitwisselingsverdrag heeft afgesloten. Omgekeerd kan het een stimulans zijn voor de derde landen, waarvan de staatsburgers in België rekeningen hebben geopend, om ook met België dergelijke verdragen te sluiten. Om nog meer transparantie te bekomen, zal de heer Gilkinet een amendement indienen om te voorzien dat er door de Nationale Bank jaarlijks een geconsolideerd statistisch verslag per land wordt opgemaakt van het aantal rekeningen met het totaal van de tegoeden die buitenlandse staatsburgers bij Belgische financiële instellingen hebben ondergebracht. Dit verslag wordt aan de Kamer van volksvertegenwoordigers overgemaakt en gepubliceerd.

De heer Roel Deseyn (CD&V) wijst erop dat het voorliggende wetsontwerp de omzetting in nationale wetgeving beoogt van 3 internationale instrumenten betreffende de automatische uitwisseling van financiële inlichtingen. Het gaat dus om de implementatie van het bilateraal akkoord tussen de VS en België genaamd FATCA (*Foreign Account Tax Compliance Act*), de *Common Reporting Standard* en de vernieuwde Bijstandsrichtlijn van de EU.

Als parlements lid heeft hij uitgekeken naar de uiteindelijke tekst van het wetsontwerp aangezien het een belangrijk instrument zal zijn in de strijd tegen de fiscale fraude. De spreker betreurt het dan ook dat er voor de parlementaire behandeling van dit wetsontwerp slechts weinig tijd wordt uitgetrokken.

à cette banque de données, dans des conditions strictes. Il s'agit d'un outil important dans la lutte contre la fraude fiscale.

5° En outre, M. Gilkinet annonce le dépôt d'une série d'amendements qui répondent aux préoccupations suivantes:

— Les amendes prévues aux articles 18 et 19 du projet de loi sont trop modestes. Elles ne seront pas suffisamment dissuasives. L'intervenant présentera dès lors des amendements afin de majorer ces montants. Il souligne à cet égard qu'en Autriche, les amendes infligées aux établissements financiers peuvent aller jusqu'à 200 000 euros et en Allemagne, jusqu'à 50 000 euros par infraction.

— Grâce à ce projet de loi, l'administration fiscale belge disposera dorénavant d'informations statistiques relatives à des comptes financiers pour chaque banque ou institution financière et pour chaque pays. Il s'agit donc d'un instrument important dans la lutte contre la fraude fiscale, car il permettra également à l'administration fiscale belge d'avoir accès aux données afférentes aux comptes que détiennent des citoyens belges à l'étranger et même à ceux ouverts dans des pays avec lesquels la Belgique n'a pas encore conclu de convention d'échange d'informations. À l'inverse, cette réglementation pourrait inciter les États tiers dont les citoyens ont ouvert des comptes en Belgique à conclure de telles conventions avec la Belgique. Pour renforcer encore la transparence, M. Gilkinet a l'intention de présenter un amendement tendant à inviter la Banque nationale à rédiger chaque année un rapport statistique consolidé — par pays — du nombre de comptes et précisant le total des avoirs que les citoyens étrangers détiennent dans des institutions financières belges. Ce rapport sera transmis à la Chambre des représentants et publié.

M. Roel Deseyn (CD&V) souligne que le projet de loi à l'examen vise à transposer en droit national trois instruments internationaux relatifs à l'échange automatique de données financières. Il vise donc à mettre en œuvre l'accord bilatéral conclu entre les États-Unis et la Belgique, dit "accord FATCA" (*Foreign Account Tax Compliance Act*), le *Common Reporting Standard* et la nouvelle directive d'assistance mutuelle de l'UE.

En sa qualité de parlementaire, l'intervenant était impatient de connaître le texte final du projet de loi, car il s'agira d'un instrument important dans la lutte contre la fraude fiscale. L'intervenant regrette dès lors que si peu de temps soit consacré à son examen parlementaire.

Dit wetsontwerp zet gezamenlijk drie internationale rechtsinstrumenten om: 1) FATCA m.b.t. de Verenigde Staten; 2) CRS m.b.t. OESO-landen en derdelanden; 3) EU-Bijstandsrichtlijn. Het is een omvangrijk wetsontwerp met verschillende bijlagen, die talrijke pagina's rijk zijn. Het is dan ook van groot belang dat deze wetgeving initieel tot stand is gekomen en dat ze uiteindelijk in onze Belgische rechtsorde wordt omgezet. Het is een huzarenstuk dat enorme stappen zet naar een transparantere internationale fiscaliteit. Ons land zal beter in staat zijn om personen met buitenlandse rekeningen te belasten op hun inkomsten en onze administratie zal nog efficiënter de aangiftes van de buitenlandse rekeningen kunnen controleren. Daarnaast maakt deze wetgeving het ook gemakkelijker voor de fiscus om de correcte toepassing van de Kaaimantaks te garanderen. Het geeft enorme *tools* aan de Belgische belastingambtenaren om de aangiftes hieromtrent te controleren en om de correcte belasting te vestigen, waardoor in de toekomst vele discussies kunnen worden vermeden. Kortom, met het wetsontwerp sluit meer en meer het net rond fiscale zondaars en fraudeurs, doordat hun vluchtmogelijkheden sterk worden beperkt of bijna volledig gesloten.

Niettegenstaande de geest van de regelgeving en de context waarin deze tot stand is gekomen, heeft de heer Deseyn toch enkele vragen bij de inhoud van het wetsontwerp en meer bepaald over de omzetting van de internationale rechtsinstrumenten.

Bij de artikelsgewijze toelichting verklaart de regering onder artikel 2 het volgende, en de heer Deseyn citeert:

“De wet legt de financiële dienstverleners de verplichting op om de vereiste inlichtingen automatisch aan de Belgische bevoegde autoriteit mede te delen, uitsluitend om die Belgische bevoegde autoriteit in de gelegenheid te stellen om die inlichtingen automatisch mee te delen aan de bevoegde autoriteit van een andere Staat. De Belgische belastingadministratie mag die inlichtingen niet gebruiken voor de vestiging of de invordering van om het even welke Belgische belasting.”

De Memorie van Toelichting bepaalt dat de informatie, die de Belgische financiële instellingen verzamelen over hun klanten hier in België, maar welke niet onze nationaliteit hebben, niet door onze belastingadministratie gebruikt kan worden voor het vestigen noch het innen van de verschuldigde Belgische belasting. Dit komt erop neer dat onze diensten deze nuttige, maar noodzakelijke informatie niet kunnen gebruiken voor het vestigen of het innen van de “belasting niet-inwoners”. Daartegenover kan onze belastingadministratie wél die

Le projet de loi à l'examen transpose en même temps trois instruments juridiques internationaux: 1) l'accord FATCA en ce qui concerne les États-Unis; 2) le CRS en ce qui concerne les pays de l'OCDE et les États tiers; 3) la directive d'assistance mutuelle de l'UE. Il s'agit d'un projet de loi volumineux qui comprend plusieurs annexes comportant de nombreuses pages. Il est donc capital que cette législation ait été adoptée initialement, et qu'elle soit enfin transposée dans notre ordre juridique. Il s'agit d'un exploit qui permettra des avancées considérables vers une fiscalité internationale plus transparente. Notre pays sera mieux en mesure d'imposer les personnes titulaires de comptes à l'étranger sur leurs revenus, et notre administration pourra contrôler encore plus efficacement les déclarations portant sur des comptes à l'étranger. Par ailleurs, grâce à cette législation, il sera plus aisé pour le fisc de garantir l'application correcte de la taxe Caïman. Elle offre en effet aux agents du fisc belge des outils extrêmement efficaces pour contrôler les déclarations faites en la matière et pour établir un impôt correct, ce qui permettra d'éviter de nombreuses discussions par la suite. En résumé, le projet de loi à l'examen resserre le filet autour des fraudeurs fiscaux en limitant fortement, voire en excluant, toute possibilité de fuite.

Sans vouloir remettre en cause l'esprit de la réglementation ni le contexte dans lequel elle est née, M. Deseyn se pose tout de même certaines questions quant au contenu du projet de loi à l'examen et en particulier quant à la transposition des instruments juridiques internationaux.

Dans le commentaire des articles, le gouvernement indique ce qui suit en ce qui concerne l'article 2:

“La loi fait obligation aux prestataires de services financiers de communiquer automatiquement les renseignements prescrits à l'autorité compétente belge exclusivement en vue de permettre à celle-ci de les communiquer automatiquement à l'autorité compétente d'un autre État. Les renseignements ne peuvent pas être utilisés par l'administration fiscale belge en vue de l'établissement ou du recouvrement d'un impôt belge quelconque”.

L'exposé des motifs précise que les informations que les institutions financières belges recueillent sur leurs clients en Belgique qui n'ont pas la nationalité belge ne peuvent pas être utilisées par notre administration fiscale en vue de l'établissement ou de la perception de l'impôt belge dû. Cela signifie que nos services ne pourront pas utiliser ces informations utiles et nécessaires pour établir ou percevoir “l'impôt des non-résidents”. En revanche, notre administration fiscale pourra utiliser à des fins fiscales les informations qui nous auront été

informatie gebruiken voor belastingdoeleinden, welke ons is toegestuurd door de buitenlandse belastingdiensten. *De facto* komt het erop neer dat er een “complete” transparantie wordt ingevoerd voor Belgen met buitenlandse rekeningen of voor Belgen die hun inkomen in het buitenland halen, terwijl er geen transparantie wordt ingevoerd voor buitenlanders die hier in België werken en Belgische belastingen verschuldigd zijn. Dit roept bij de spreker de volgende vragen op.

Deze beperking staat in de Memorie van toelichting, maar niet in de wettekst zelf. Is de minister dan van oordeel dat het wetsontwerp zo moet worden uitgelegd dat onze belastingadministratie de informatie, die onze Belgische financiële instellingen verzamelen om door te sturen, niet mag gebruiken voor het vestigen en het innen van de Belgische belasting? Kan de minister zeggen waar dit in de wet staat? Kan de minister ook verduidelijken wat de verantwoording hiervoor is?

Dit wetsontwerp betreft een gezamenlijke omzetting van drie internationale rechtsinstrumenten. Kan de minister verduidelijken of FATCA, de CRS en de Bijstandsrichtlijn zo moeten worden geïnterpreteerd dat onze belastingadministratie de informatie, die onze Belgische financiële instellingen verzamelen om door te sturen, niet mag gebruiken voor het vestigen en het innen van de Belgische belasting? Kan de minister zeggen waar dit juist wordt bepaald in die internationale regels?

Kan de minister uitleggen waarom er een onderscheid gemaakt moet worden tussen “niet-inwoners” enerzijds en “Belgen met buitenlandse rekeningen” anderzijds?

Gezien het feit dat dit een beschermingsmaatregel vormt voor “niet-inwoners”, die in België rekeningen hebben of hier werken, is de kans groot dat dit tot discriminatie leidt t.o.v. enerzijds Belgen, die buitenlandse rekeningen bezitten en anderzijds Europeanen en derden, die in een andere lidstaat wel aan de maximale transparantie worden onderworpen. Kan de minister verklaren of deze interpretatie van de wet geen ongeoorloofde discriminatie inhoudt t.o.v. de hierboven opgesomde groepen van personen en kan de minister ook verduidelijken of deze interpretatie dan niet de Europese regels inzake vrij verkeer schendt?

Ons land is proactief geweest in de uitwisseling van onze “*excess profit rulings*”. Enkele dagen of weken geleden heeft de minister in de krant verklaard dat België al zo’n 12 rulings heeft uitgewisseld met enkele Europese lidstaten. In verscheidene commissievergaderingen heeft de minister verklaard dat hij zo openlijk mogelijk en zo transparant mogelijk wil zijn, als het gaat

transmises par les services fiscaux étrangers. Cela signifie *de facto* qu’une transparence “totale” est instaurée en ce qui concerne les Belges titulaires de comptes à l’étranger ou les Belges qui perçoivent leurs revenus à l’étranger, alors qu’il n’y a pas de transparence pour les étrangers qui travaillent en Belgique et doivent payer des impôts belges. L’intervenant se pose dès lors les questions suivantes.

Cette limitation est inscrite dans l’exposé des motifs, mais pas dans le texte de la loi. Le ministre estime-t-il dès lors que le projet de loi à l’examen doit être interprété en ce sens que les informations que les institutions financières belges collectent en vue de les transmettre ne peuvent pas être utilisées par notre administration fiscale pour l’établissement et la perception de l’impôt belge? Le ministre pourrait-il indiquer à quel endroit du texte de la loi figure cette interprétation? Pourrait-il par ailleurs préciser ce qui justifie cette réglementation?

Le projet de loi à l’examen vise à transposer en même temps trois instruments juridiques internationaux. Le ministre pourrait-il préciser si le FATCA, le CRS et la directive d’assistance mutuelle doivent être interprétés en ce sens que les informations que les institutions financières belges collectent en vue de les transmettre ne peuvent pas être utilisées par notre administration fiscale pour l’établissement et la perception de l’impôt belge? Pourrait-il indiquer dans quel passage de ces règles internationales se retrouve cette interprétation?

Le ministre pourrait-il expliquer pourquoi une distinction doit être opérée entre les “non-résidents” et les “Belges titulaires de comptes étrangers”?

Étant donné que cette distinction protège les “non-résidents” qui possèdent des comptes ou travaillent en Belgique, il est fort probable qu’il en découle une discrimination à l’égard, d’une part, des Belges qui possèdent des comptes à l’étranger et, d’autre part, des Européens et des tiers qui sont soumis à une transparence maximale dans un autre État membre. Le ministre peut-il préciser si cette interprétation de la loi n’implique pas une discrimination illicite à l’égard des catégories de personnes précitées? Ne viole-t-elle pas dès lors les règles européennes en matière de libre circulation?

Notre pays s’est montré proactif dans l’échange de ses “*excess profit rulings*”. Il y a quelques jours ou quelques semaines, le ministre a déclaré dans la presse que la Belgique a déjà échangé une douzaine de rulings avec plusieurs États membres européens. Le ministre a indiqué au cours de différentes réunions de commission qu’il souhaite être aussi ouvert et transparent

over de Belgische rulings. Nochtans is de tekst van dit wetsontwerp juist allesbehalve transparant; zeker wat betreft de “niet-inwoners”. Kan de minister verklaren waarom hij tegenstrijdige verklaringen aflegt enerzijds de commissie en anderzijds in dit wetsontwerp?

Ons land was vragende partij van een Europese aanpak inzake de automatische uitwisseling van fiscale *rulings*. De minister heeft hierbij verklaard daar constructief aan mee te werken. Daarnaast heeft hij zelfs tijdens de debriefing van Ecofin-Raad op 17 november 2015 verklaard, dat hij voorstander is van een meer actieve rol van de Europese Commissie en van meer transparantie omtrent de *rulings*. Nu is de ontwerprichtlijn zo opgesteld dat de Commissie slechts wordt beschouwd als een “doorgeefluik”, waarbij ze verboden wordt om de informatie te gebruiken in staatssteunaangelegenheden. Nu gebeurt *de facto* hetzelfde met onze Belgische belastingadministratie wat betreft de “niet-inwoners”. Kan de minister verklaren waarom hij enerzijds zo proactief en transparant mogelijk wil zijn, als het gaat om de Belgische “*excess profit rulings*”, terwijl hij dit niet wil als het gaat om het vestigen en het innen van om het even welke verschuldigde Belgische belasting?

Kan de minister verklaren waarom hij de vaststaande opmerkingen van de Raad van State hier in de wind slaat, want al meerdere keren heeft de Raad van State geopperd dat dergelijke interpretatie of wetgeving een discriminatie inhoudt tussen buitenlanders met Belgische rekeningen en Belgische ingezetenen? De heer Deseyn citeert als volgt uit het advies nr. 57 809/2 van 13 juli 2015:

“De instemming is des te noodzakelijker, aangezien de ontworpen wet ertoe strekt rekeninghouders anders te behandelen naargelang ze behoren tot het rechtsgebied van de lidstaten van de Europese Unie, het rechtsgebied van de Verenigde Staten van Amerika, het rechtsgebied van andere Staten waarmee België een “akkoord” gesloten heeft of zal sluiten waarin wordt bepaald dat de inlichtingen genoemd in artikel 5 van het voorontwerp van wet automatisch moeten worden verstrekt, of nog het rechtsgebied van andere Staten. Die verschillen in behandeling kunnen enkel worden gerechtvaardigd in zoverre ze juist het gevolg zijn van het sluiten van internationale overeenkomsten. Het zijn immers de multilaterale of bilaterale verbintenissen die enerzijds door België en anderzijds door de andere verdragsstaten zijn aangegaan, die kunnen rechtvaardigen dat de inlichtingen over de rekeningen waarvan personen behorend tot het rechtsgebied van die andere verdragsstaten houder zijn bij de Belgische financiële instellingen, aan die verdragsstaten worden meegedeeld,

que possible en ce qui concerne les rulings belges. Or, le texte du projet de loi à l'examen est tout sauf transparent, certainement en ce qui concerne les 'non-résidents'. Le ministre pourrait-il expliquer pourquoi il y a une contradiction entre les déclarations qu'il a faites en commission et le texte du projet de loi à l'examen?

Notre pays était demandeur d'une approche européenne en matière d'échange automatique de rulings fiscaux. Le ministre a déclaré y contribuer de manière constructive. Par ailleurs, lors du débriefing du Conseil Ecofin, le 17 novembre 2015, il a même déclaré être favorable à un rôle plus actif de la Commission européenne et à une transparence accrue au sujet des rulings. Le projet de directive est actuellement conçu de telle manière que la Commission n'est considérée que comme une “boîte aux lettres”, la Commission n'étant pas autorisée à utiliser les informations dans les affaires traitant d'aides d'État. Or, la situation est identique pour l'administration fiscale belge en ce qui concerne les “non-résidents”. Le ministre peut-il expliquer pourquoi il souhaite un maximum de pro-activité et de transparence lorsqu'il s'agit des “*excess profit rulings*” belges, alors qu'il n'y est pas favorable lorsqu'il s'agit d'établir et de percevoir n'importe quel impôt belge qui est dû?

Le ministre peut-il expliquer pourquoi il fait fi des observations constantes du Conseil d'État, celui-ci ayant à plusieurs reprises déjà relevé qu'une telle interprétation ou législation emportent une discrimination entre les étrangers titulaires de comptes belges et les résidents belges? M. Deseyn cite l'extrait suivant de l'avis n° 57 809/2 du 13 juillet 2015:

“Cet assentiment est d'autant plus nécessaire que la loi en projet tend à traiter différemment les titulaires de comptes selon qu'ils relèvent de la juridiction des États membres de l'Union européenne, de la juridiction des États-Unis d'Amérique, de la juridiction d'autres États avec lesquels la Belgique a conclu ou conclurait un “accord” prévoyant l'obligation de communiquer automatiquement les renseignements visés à l'article 5 de l'avant-projet de loi, ou encore de la juridiction d'autres États. Ces différences de traitement ne peuvent trouver une justification que dans la mesure où elles résultent précisément de la conclusion d'accords internationaux. Ce sont, en effet, les engagements multilatéraux ou bilatéraux pris par la Belgique, d'une part, et les autres États contractants, d'autre part, qui peuvent justifier que les renseignements concernant les comptes dont les personnes relevant de la juridiction de ces autres États contractants sont titulaires auprès des institutions financières belges sont communiqués à ces derniers, alors que les mêmes renseignements concernant les

terwijl dezelfde inlichtingen over de rekeningen waarvan personen behorend tot het rechtsgebied van andere Staten houder zijn, niet worden meegedeeld of worden meegedeeld onder andere voorwaarden. De inmenging in het privéleven van de rekeninghouders, die deze mededeling van inlichtingen vormt, is alleen gerechtvaardigd in zoverre die mededeling de tegenhanger is van de verbintenissen die door de verdragsstaten zijn aangegaan om aan België “vergelijkbare inlichtingen [te verstrekken] waardoor de fiscale verplichtingen waaraan de belastingplichtigen die in België aan belasting onderworpen zijn, beter kunnen worden nageleefd”. Indien niet bij wet instemming wordt verleend met deze “akkoorden”, waardoor daaraan uitwerking wordt verleend in de interne rechtsorde, zouden de inmenging in het privéleven van de rekeninghouders en de verschillen in behandeling vervat in het voorontwerp niet gerechtvaardigd zijn.” (DOC 1448/1, blz. 180)

In zijn advies nr. 49 038/1/2/3/4 van 20 en 21 december 2010 en 10 januari 2011 op het Wetsontwerp houdende diverse bepalingen, stelde de Raad van State bovendien:

“De nieuwe regeling zal er toe leiden dat de administratie in de rekeningen, boeken en documenten van de bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen, inlichtingen over hun cliënten kan inzamelen ten behoeve van een andere staat, maar diezelfde inlichtingen niet kan inzamelen voor binnenlands gebruik of de ten behoeve van een andere staat verzamelde inlichtingen niet kan aanwenden voor binnenlands gebruik.

Dit doet de vraag rijzen of daarmee op indirecte wijze geen onrechtmatig concurrentieel voordeel wordt geboden aan de in België actieve bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen: als Belgische rijksinwoners bankverrichtingen bij Belgische banken uitvoeren, geldt de principiële vertrouwelijkheid van bankgegevens, terwijl uit de memorie van toelichting blijkt dat bij verrichtingen in een andere EU-lidstaat, het verstrekken van bankinlichtingen aan de Belgische belastingadministratie zou worden verzekerd.

De rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie leert alvast dat er sprake is van een beperking van zowel het vrij verrichten van diensten als het vrij verkeer van kapitaal....” (DOC 53 1208/1, blz.116-117)

Het wetsontwerp bepaalt dat er een controle- en bewaartermijn bestaat voor de financiële instellingen en de FOD Financiën. De controletermijn is in principe 3 jaar, maar kan verlengd worden met 4 jaar, indien er aanwijzingen zijn van bedrieglijk opzet i.v.m. de naleving

comptes dont sont titulaires les personnes relevant de la juridiction d’autres États ne sont pas communiqués ou le sont à d’autres conditions. L’ingérence dans la vie privée des titulaires de comptes que constitue cette communication de renseignements ne trouve sa justification que dans la mesure où cette communication est la contrepartie des engagements pris par les États contractants de communiquer à la Belgique “des renseignements comparables permettant d’améliorer le respect des obligations fiscales auxquelles sont soumis les contribuables assujettis à l’impôt en Belgique”. À défaut pour la loi de donner assentiment à ces “accords”, de manière à leur donner effet dans l’ordre juridique interne, l’ingérence dans la vie privée des titulaires de compte et les différences de traitement prévues par l’avant-projet seraient dépourvues de justification.” (DOC 1448/1, p. 180)

Dans son avis n° 49 038/1/2/3/4 des 20 et 21 décembre 2010 et 10 janvier 2011 sur le projet de loi portant des dispositions diverses, le Conseil d’État a également indiqué que:

“La nouvelle disposition aura pour effet d’autoriser l’administration à recueillir, dans les comptes, livres et documents des établissements de banque, de change, de crédit et d’épargne, des renseignements concernant leurs clients pour qu’un autre État puisse les utiliser, mais ne pourra pas recueillir ces mêmes renseignements pour en faire un usage interne ou ne pourra pas affecter à un usage interne des renseignements recueillis pour un autre État.

Se pose alors la question de savoir s’il n’en résulte pas indirectement un avantage concurrentiel irrégulier pour les établissements de banque, de change, de crédit et d’épargne exerçant des activités en Belgique: lorsque des citoyens belges effectuent des opérations bancaires dans des banques belges, le principe de confidentialité s’applique, tandis que, selon l’exposé des motifs, si les opérations ont lieu dans un autre État membre, l’administration fiscale belge serait assurée de se voir communiquer des renseignements bancaires.

La jurisprudence de la Cour de Justice de l’Union européenne enseigne en tout cas qu’il y a restriction, à la fois à la libre prestation des services et à la libre circulation des capitaux...” (DOC 53 1208/1, p.116-117)

Le projet de loi prévoit qu’il existe un délai de contrôle et de conservation pour les institutions financières et le SPF Finances. Le délai de contrôle s’élève en principe à 3 ans, mais peut être prolongé à 4 s’il existe des indices d’intention frauduleuse en ce qui concerne le

van de “*due diligence*” criteria. Wanneer de fiscus een dergelijk onderzoek wil voeren, moet hij voorafgaand de Belgische financiële instelling “schriftelijk” en “gedetailleerd” op de hoogte brengen van de redenen van verlenging van de onderzoekstermijn. Er staat wel geen sanctie op het niet naleven van deze vormvoorschriften. Kan de minister verduidelijken of de nietigheid hier toch als sanctie geldt, gezien het feit dat de memorie van toelichting hiernaar verwijst?

Voorts sluit de heer Deseyn zich aan bij de opmerking van de heer Gilkinet in verband met de hoogte van de boetes: het wetsontwerp stelt een aantal sancties voorop in het geval de financiële instellingen zich niet zouden houden aan de “*due diligence*” criteria of aan andere internationale en nationale verplichtingen in dit verband. “Per betrokken te rapporteren rekening” kan bij inbreuken inzake de rapportering een administratieve boete worden opgelegd van 1 000 EUR. Bij andere overtredingen kan een administratieve boete worden opgelegd van 2 500 EUR. Wanneer de inbreuk gepleegd wordt met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, worden de voormelde bedragen verdubbeld. Als men dit vergelijkt met andere landen, dan stelt men vast dat daar de sancties veel hoger zijn: in Oostenrijk kunnen ze oplopen tot een bedrag tussen 10 000 en 200 000 EUR voor “*gross fahrlässig*” en in Duitsland kunnen ze maximum 50 000 EUR bedragen per inbreuk. Dit is een grote discrepantie en men kan twijfelen over de efficiëntie van de in het voorliggende wetsontwerp ingeschreven sancties.

Kan de minister verduidelijken waarom de sancties voorzien in het wetsontwerp zo laag zijn? Kan de minister bevestigen dat deze sancties voldoende zijn om financiële instellingen er toe te bewegen deze verplichtingen na te leven?

Eén van de centrale elementen in de nieuwe consensus rond de financiering van ontwikkeling, zoals overeengekomen in Addis Abeba in juli dit jaar, is een toenemend belang voor de mogelijkheden voor correcte inning van belastingen in ontwikkelingslanden. Vanuit dat perspectief, kan het automatisch verzamelen van bankgegevens een enorme meerwaarde betekenen voor de ontwikkelingslanden: ook zij zullen in staat zijn te zien waar het vermogen van hun ingezetenen zich situeert en gepaste maatregelen nemen. Zoals de Regelgevingsimpactanalyse (RIA), bijgevoegd bij het wetsontwerp (DOC 54 1448/1, blz.134-141), benadrukt, is ook het Mondiaal Forum inzake Transparantie en Uitwisseling van Fiscale Inlichtingen van oordeel dat ontwikkelingslanden toegang moeten krijgen tot de automatische uitwisseling van bankinlichtingen. De RIA stelt verder dat België “op termijn” automatisch financiële inlichtingen moet uitwisselen met de ontwikkelingslanden.

respect des critères de diligence raisonnable. Lorsque le fisc souhaite mener pareille investigation, il doit notifier préalablement à l’institution financière belge, “par écrit” et de “manière précise”, les motifs justifiant la prolongation du délai d’investigation. Le non-respect de ces formalités n’est toutefois pas assorti de sanction. Le ministre pourrait-il préciser si la nullité fait néanmoins office de sanction en l’espèce, dès lors que l’exposé des motifs y fait référence?

M. Deseyn souscrit par ailleurs à la remarque de M. Gilkinet à propos du montant des amendes: le projet de loi à l’examen préconise un certain nombre de sanctions dans le cas où les institutions financières ne respecteraient pas les critères de “*due diligence*” ou d’autres obligations internationales et nationales à cet égard. Une amende administrative de 1 000 euros “par compte déclarable concerné” est applicable à toute institution qui commet une infraction en matière de déclaration. Pour les autres infractions, une amende administrative de 2 500 euros peut être infligée. Lorsque l’infraction est commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, les montants précités sont doublés. Si l’on compare avec d’autres pays, on constate que les sanctions y sont beaucoup plus lourdes: en Autriche, elles peuvent grimper jusqu’à un montant qui varie entre 10 000 et 200 000 euros pour “*gross fahrlässig*” et en Allemagne, elles peuvent s’élever à un maximum de 50 000 euros par infraction. C’est une grande discordance et on peut douter de l’efficacité des sanctions prévues dans le projet de loi à l’examen.

Le ministre peut-il préciser pourquoi les sanctions prévues dans le projet de loi sont si légères? Le ministre peut-il confirmer que ces sanctions sont suffisantes pour inciter les institutions financières à respecter ces obligations?

Un des éléments centraux du nouveau consensus sur le financement du développement, tel qu’il a été convenu à Addis Abeba en juillet de cette année, est l’importance accrue accordée aux possibilités d’une perception correcte des impôts dans les pays en développement. Dans cette perspective, la collecte automatique des données bancaires peut se révéler une plus-value énorme pour les pays en développement: ils seront eux aussi en mesure de vérifier où le patrimoine de leurs résidents est localisé et de prendre les mesures qui s’imposent. Comme le souligne l’Analyse d’impact de la réglementation (AiR), annexée au projet de loi (DOC 54 1448/1, p. 142-149), le Forum mondial sur la transparence et l’échange de renseignements à des fins fiscales estime lui aussi que les pays en développement doivent avoir accès à l’échange automatique d’informations bancaires. L’AiR indique par ailleurs que la Belgique doit, “à terme”, échanger automatiquement des informations financières avec les pays

Momenteel staan een aantal structurele hinderpalen de participatie van ontwikkelingslanden in de weg: a) de nood voor onmiddellijke wederkerigheid van gegevensuitwisseling, b) het feit dat dit “multilateraal” kader vooral via “bilaterale” akkoorden zal geïmplementeerd worden wat de kans vergroot dat ontwikkelingslanden zullen worden uitgesloten, c) het ontbreken van een duidelijke, internationale norm van “confidentialiteit” zodat landen individueel moeten bepalen of de garanties voor confidentialiteit in een bepaald land sluitend zijn.

Toch staat België niets in de weg een aantal maatregelen te nemen zodat ook ontwikkelingslanden baat hebben bij dit systeem, volledig in de lijn met ons engagement in het kader van het Addis Tax Initiative “*to ensure domestic tax policies reflect the joint objective of supporting improvements in domestic resource mobilisation in partner countries*”:

— De “rapporterende financiële instellingen” zouden inlichtingen moeten kunnen verzamelen van al hun buitenlandse rekeninghouders (minimaal inlichtingen over *deposits* en *income*), niet enkel deze uit jurisdicties die deel uitmaken van CRS. Dat zou het proces vergemakkelijken voor financiële instellingen (ze moeten het systeem niet steeds wijzigen als nieuwe landen in het systeem toetreden). Wat is de reactie van de minister?

— De FOD Financiën zou als “bevoegde autoriteit” jaarlijks geaggregeerde statistische inlichtingen moeten kunnen produceren en publiceren m.b.t. de waarde van de activa en het aantal rekeninghouders voor elk land, niet alleen de deelnemende landen. Dergelijke maatregel kan zeer nuttig zijn voor ontwikkelingslanden, ook die landen die niet participeren in CRS, om te zien hoe veel geld van ingezetenen in het buitenland is ondergebracht. Ook voor België zijn dergelijke cijfers bijzonder nuttig in het kader van de opvolging van ontwijking en naleving van de standaard. Bovendien betekent dit geen additionele kost gezien de inlichtingen toch reeds moeten gecompileerd worden alvorens door te sturen naar de bevoegde autoriteiten. Dergelijke geaggregeerde cijfers zijn nog steeds anoniem en betekenen dus geen inbreuk op de vertrouwelijkheid. Wat is de reactie van de minister hierop?

België kan zich ook engageren om automatisch inlichtingen uit te wisselen op niet-wederkerige basis met ontwikkelingslanden op voorwaarde dat het land in kwestie een plan ontwikkelt om binnen redelijke periode wederkerigheid te garanderen indien daar voldoende middelen voor capaciteit tegenover staan (een dergelijke lijst kan bv. via KB worden vastgelegd). Graag kende de heer Deseyn de visie van de minister hieromtrent.

en développement. À l’heure actuelle, un certain nombre d’obstacles structurels empêchent la participation des pays en développement: a) la nécessité d’une réciprocité immédiate de l’échange des données, b) le fait que ce cadre “multilatéral” sera mis en œuvre surtout par le biais d’accords “bilatéraux”, ce qui accroît le risque d’exclusion des pays en développement, c) l’absence d’une claire norme internationale de “confidentialité” si bien que les pays doivent déterminer individuellement si les garanties de confidentialité dans un pays donné sont suffisantes.

Rien n’empêche toutefois que la Belgique prenne des mesures pour que ce système profite aussi aux pays en développement, dans le droit fil de l’engagement qu’elle a pris dans le cadre de l’Initiative fiscale d’Addis “*to ensure domestic tax policies reflect the joint objective of supporting improvements in domestic resource mobilisation in partner countries*”:

— Les “institutions financières déclarantes” devraient pouvoir collecter des informations auprès de tous leurs titulaires de compte étrangers (informations minimales sur les dépôts et les revenus), et pas uniquement auprès de ceux qui proviennent de juridictions faisant partie de la NCD. Cela faciliterait le processus pour les établissements financiers (ils ne doivent pas systématiquement modifier le système lorsque de nouveaux pays y adhèrent). Quelle est la réaction du ministre?

— Le SPF Finances devrait, en tant qu’ “autorité compétente”, pouvoir produire et publier annuellement des informations statistiques agrégées au sujet de la valeur des actifs et du nombre de titulaires de comptes pour chaque pays, et pas uniquement pour les pays participants. Une telle mesure pourrait s’avérer très utile pour les pays en développement, y compris ceux qui ne participent pas à la NCD, pour avoir une idée de la quantité d’avoirs de résidents placés à l’étranger. Pour la Belgique aussi, ces chiffres sont particulièrement utiles dans le cadre du suivi de l’évasion fiscale et du respect des normes. Cette mesure n’implique de surcroît aucun frais supplémentaire dans la mesure où les informations doivent d’ores et déjà être compilées avant d’être transmises aux autorités compétentes. Ces chiffres agrégés restent anonymes, et ils n’enfreignent donc pas la confidentialité. Quelle est la réaction du ministre à cet égard?

La Belgique peut également s’engager à échanger automatiquement des informations sur une base non réciproque avec des pays en développement, à condition que le pays en question développe dans des délais raisonnables un plan garantissant la réciprocité, et pour autant que des moyens suffisants en termes de capacités soient dégagés en contrepartie (une telle liste peut être établie par le biais d’un arrêté royal). M. Deseyn s’enquiert de l’avis du ministre à ce sujet.

De heer Dirk Vandermaelen (sp.a) verklaart zeer verheugd te zijn dat na tien jaar politieke discussie over de organisatie van informatiedoorstroming van de banken naar de fiscus, er eindelijk een doorbraak is bereikt. De bepalingen in het wetsontwerp betekenen een fiscale revolutie voor ons land, voor Europa en voor de hele wereld. Ere wie ere toekomt: deze revolutie is mogelijk gemaakt door de FATCA-wetgeving die in voege is getreden in de Verenigde Staten. De Verenigde Staten wenste immers zicht te hebben op de Zwitserse financiële rekeningen van hun staatsburgers en hebben het FATCA-akkoord als voorwaarde gesteld voor de Zwitserse banken om nog actief te kunnen zijn op het grondgebied van de Verenigde Staten. Daarna zijn andere initiatieven genomen op internationaal niveau, zoals ondermeer de initiatieven van de OESO en de EU.

Om de volgende 5 redenen, is de heer Vandermaelen van oordeel dat het wetsontwerp zo belangrijk is:

1. de uitwisseling van de inlichtingen van de financiële rekeningen zal als positief effect hebben dat er minder fraude zal zijn: uit onderzoek is immers gebleken dat, indien er een derde instantie is die informatie doorgeeft aan de fiscus, de fiscale fraude daalt;

2. een belangrijk argument dat traditioneel door de rechtse partijen werd gehanteerd, wordt definitief ontkracht: er zal geen kapitaalvlucht meer mogelijk zijn, tenzij naar landen met zeer instabiele regimes. Dit betekent voor de spreker dat de weg open ligt voor het invoeren van een vermogensinkomstenbelasting, zoals dit in de meeste andere Europese landen reeds bestaat;

3. de door de regering geplande fiscale regularisatie wordt totaal overbodig gemaakt: de fraudeurs hebben er alle belang bij zich zo snel als mogelijk te regulariseren. Er wordt in dit verband verwezen naar het effect van de inwerkingtreding van de EU-Spaarrichtlijn van 2003: in 2004 waren er 35 000 Belgen die aangaven financiële rekeningen in het buitenland te hebben; in 2007 – nog voor de betreffende richtlijn in Belgisch recht was omgezet – waren er vier maal meer Belgen die dit aangaven. Dit is het bewijs dat de stok achter de deur werkt, aldus de heer Vandermaelen. De spreker is dan ook van oordeel dat er, nadat er reeds drie fiscale regularisaties achter de rug zijn, geen enkele reden is om aan de hardnekkige fraudeurs opnieuw een cadeau te doen. Bovendien zou stopzetten van de fiscale regularisatie de staatskas nog extra spijzen.

4. Met voorliggend wetsontwerp komt een einde aan een andere discussie tussen de rechtse en linkse partijen, namelijk dat het uitwisselen van inlichtingen van financiële rekeningen een ongeoorloofde schending van

M. Dirk Vandermaelen (sp.a) se réjouit de voir qu'après dix ans de débats politiques sur l'organisation de la transmission d'informations des banques au fisc, une avancée a enfin été réalisée. Les dispositions du projet de loi constituent une révolution fiscale pour notre pays, pour l'Europe et pour le monde entier. À tout seigneur, tout honneur: cette révolution a été rendue possible grâce à la législation FATCA, entrée en vigueur aux États-Unis. Ces derniers souhaitaient en effet avoir une vue sur les comptes financiers suisses de leurs citoyens et ont subordonné la possibilité pour les banques suisses de poursuivre leurs activités sur le territoire américain à la signature de l'accord FACTA. Ensuite, d'autres initiatives — dont celles de l'OCDE et de l'UE — ont été prises au niveau international.

C'est pour les cinq raisons suivantes que M. Vandermaelen considère que le projet de loi est à ce point important:

1. l'échange des renseignements relatifs aux comptes financiers aura comme effet bénéfique de réduire la fraude: des études ont en effet montré que lorsqu'il y a une tierce instance qui transmet des informations au fisc, la fraude fiscale diminue;

2. un argument important invoqué traditionnellement par les partis de droite est définitivement infirmé: il n'y aura plus de fuite de capitaux possible, si ce n'est vers des pays à régime très instable. Pour l'intervenant, cela signifie que la voie est grande ouverte à l'instauration d'une taxe sur les revenus du patrimoine, telle qu'elle existe déjà dans la plupart des autres pays européens;

3. La régularisation fiscale prévue par le gouvernement devient totalement superflue: les fraudeurs ont tout intérêt à régulariser leur situation le plus rapidement possible. À cet égard, l'intervenant renvoie à l'effet de l'entrée en vigueur de la directive de l'UE sur l'épargne de 2003: en 2004, on dénombrait 35 000 Belges qui déclaraient détenir des comptes financiers à l'étranger; en 2007 — encore avant la transposition en droit belge de la directive en question — leur nombre avait été multiplié par quatre. C'est la preuve que la perspective d'une sanction est persuasive, estime M. Vandermaelen. L'intervenant considère dès lors qu'après déjà trois régularisations fiscales, il n'y a aucune raison de faire une nouvelle fois un cadeau aux fraudeurs invétérés. En outre, l'arrêt de la régularisation fiscale permettrait d'alimenter encore davantage le Trésor.

4. Le projet de loi à l'examen met fin à une autre discussion entre les partis de droite et de gauche sur l'affirmation selon laquelle l'échange d'informations sur les comptes financiers constituerait une violation

de *privacy* was. Dit argument was bovendien steeds een zwak argument aangezien tot nog toe de loonfiches van de werknemers wel volledig gekend mochten zijn voor de fiscus en de vermogens niet. Met de nieuwe regeling is het duidelijk: er is eensgezindheid over de stelling dat er geen privacyprobleem is als in bulk informatie van belastingplichtigen, die in het bezit is van een bank, wordt doorgegeven aan de fiscus.

5. Zoals de heer Gilkinet en de heer Deseyn, is de heer Vandermaelen van oordeel dat, als deze regering consequent is met zichzelf, zij meer moet doen voor ontwikkelingssamenwerking dan hetgeen nu voorligt met het wetsontwerp. De spreker verwijst in dit geval ook naar het *Addis Abeba Tax Initiative* “to ensure domestic tax policies reflect the joint objective of supporting improvements in domestic resource mobilisation in partner countries”. Het engagement van België in dit verband, wordt ook duidelijk onderschreven in de Algemene Beleidsnota “Internationale Ontwikkeling” (DOC 54 1428/5). Dit betekent concreet dat de rapporterende financiële instellingen in België alle inlichtingen over de buitenlandse financiële rekeninghouders – niet enkel deze uit jurisdicties die deel uitmaken van de CRS-NCD-standaard – verzamelen. Bovendien zou de FOD Financiën jaarlijks geaggregeerde, statistische gegevens produceren en publiceren met betrekking tot de waarde van de activa en het aantal rekeninghouders voor elk van de betrokken landen. Dit zou immers de ontwikkelingslanden toelaten een zicht te krijgen op de kapitaalvlucht die hen treft. Vandaar dat de heer Vandermaelen de commissieleden van de meerderheid oproept om de tekst van het wetsontwerp in die zin te wijzigen dat België, zonder de wederkerigheid te eisen, de financiële informatie zou overmaken aan de ontwikkelingslanden. Dit moet deze landen toelaten een fiscaal rechtvaardiger belastingssysteem uit te bouwen. Welke structurele hinderpalen ervaart de minister om in te gaan op het verzoek van de commissieleden? Zal hij een initiatief nemen om deze weg te werken?

Vervolgens formuleert de heer Vandermaelen volgende punctuele opmerkingen en vragen:

1° Voor wat de uitwisseling van de gegevens met de Verenigde Staten betreft in het kader van FATCA, komt het wetsontwerp te laat. Immers, reeds sedert september 2015 moest dit akkoord in uitvoering zijn. Waarom werd het wetsontwerp zo laat ingediend?

2° Tegen welke datum moeten de financiële instellingen de inlichtingen aanleveren ter uitvoering van het FATCA-akkoord? Klopt het dat er tot nog toe geen enkele inlichting aan de FOD Financiën werd bezorgd?

inadmissible de la vie privée. En outre, cet argument a toujours été faible étant donné que, jusqu’à présent, les fiches de rémunération des travailleurs pouvaient être connues du fisc tandis que le patrimoine ne l’était pas. La nouvelle réglementation est claire: aucun problème ne se pose à l’égard de la vie privée si les données relatives aux contribuables en possession des banques sont transmises en masse au fisc.

5. Comme M. Gilkinet et M. Deseyn, M. Vandermaelen estime que, si le gouvernement était conséquent, il devrait consacrer plus de moyens à l’aide au développement que ne le prévoit le projet de loi à l’examen. L’intervenant renvoie également, à ce propos, à l’Initiative fiscale d’Addis-Abeba, qui prévoit ce qui suit: “to ensure domestic tax policies reflect the joint objective of supporting improvements in domestic resource mobilisation in partner countries”. L’engagement de la Belgique à cet égard est également clairement soutenu dans la note de politique générale “Développement international” (DOC 54 1428/005). Concrètement, cela signifie que les institutions financières belges déclarantes collectent toutes les informations sur les titulaires de compte étrangers, et pas seulement les informations qui émanent des juridictions ayant adopté la norme NCD-CRS. En outre, le SPF Finances devrait produire et publier annuellement des données statistiques agrégées sur la valeur des actifs et le nombre de titulaires de compte pour chacun des pays concernés. Cela permettrait en effet aux pays en développement de visualiser les fuites de capitaux les concernant. C’est pourquoi M. Vandermaelen appelle les membres de la commission qui font partie de la majorité à modifier le texte du projet de loi afin que la Belgique transmette les informations financières aux pays en développement sans exiger la réciprocité. Cela permettrait en effet à ces pays de mettre en place un système fiscal plus juste. Quels sont les obstacles structurels qui empêchent le ministre de donner suite à la demande des membres de la commission? Prendra-t-il une initiative pour les surmonter?

M. Vandermaelen formule ensuite les observations et questions ponctuelles suivantes:

1° Concernant l’échange de données avec les États-Unis dans le cadre de l’accord FATCA, le projet de loi arrive trop tard. En effet, cet accord devait déjà être d’application depuis septembre 2015. Pourquoi le projet de loi a-t-il été déposé si tardivement?

2° Quelle est date butoir à laquelle les institutions financières doivent transmettre les renseignements en exécution de l’accord FATCA? Est-il exact qu’aucun renseignement n’a été remis au SPF Finances jusqu’à présent?

3° In artikel 17 van het wetsontwerp is ingeschreven dat de op basis van de uitwisseling van gegevens verzamelde inlichtingen mogen gebruikt worden als bewijsmateriaal in strafzaken, wanneer deze inlichtingen bijdragen tot het instellen van strafvervolgning inzake fiscale fraude. Welke uitvoering werd aan deze bepaling gegeven? In de huidige tekst van artikel 17 van het wetsontwerp is niet voorzien dat deze inlichtingen zouden mogen worden gebruikt voor andere dan fiscale doeleinden, zoals in het kader van de corruptie- en witwasbestrijding. Nochtans kan België dit, overeenkomstig de internationale verplichtingen, geval per geval overeenkomen met de partner-landen. De heer Vandermaelen kondigt dan ook een amendement aan om het gebruik van de verzamelde gegevens ook toe te laten voor de corruptie- en witwasbestrijding, de strijd tegen de financiering van het terrorisme inbegrepen.

4° Zoals de heren Gilkinet en Deseyn, vindt de heer Vandermaelen de in het wetsontwerp voorziene sancties veel te laag, in vergelijking tot de andere lidstaten van de Europese Unie. De spreker kondigt dan ook amendementen aan op de artikelen 18 en 19 van het wetsontwerp met het oog op het verhogen van de bedragen van deze sancties. Het feit dat de boetes, ingeval van strafrechtelijke veroordeling, kunnen oplopen tot 3 miljoen EUR, volstaat voor de heer Vandermaelen niet. Zeker niet als men nagaat wat de gemiddelde looptijd is van een strafzaak in België. Voldoende hoge administratieve boetes zijn een meer adequaat ontradings- en afschrikmiddel. Voorts wordt in het amendement voorzien in het creëren van de wettelijke mogelijkheid dat, ingeval van bedrieglijk opzet, als de bank met andere woorden doelbewust actief meewerkt aan het organiseren van fraude, de banklicentie wordt ingetrokken.

5° Wanneer verwacht de minister een initiatief van de OESO ter concretisering en implementering van de *Common Reporting Standard*, die praktisch vastlegt welke informatie moet worden uitgewisseld en het zogeheten "*Multilateral Competent Authority Agreement*" (MCAA), dat de wettelijke basis levert voor de automatische gegevensuitwisseling? Zal de minister daarenboven alle verdragspartners aanschrijven om zo snel als mogelijk een protocol af te sluiten dat de bestaande verdragen als wettelijke basis kunnen gelden voor de automatische uitwisseling van inlichtingen van financiële gegevens en zal hij tegelijkertijd een voorstel tot administratief akkoord overmaken volgens de standaard van de OESO?

6° Voorts vraagt de spreker aandacht voor een door het wetsontwerp gecreëerde onhoudbare situatie: voor de informatie van financiële rekeningen van

3° L'article 17 du projet de loi prévoit que les renseignements collectés grâce à l'échange de données peuvent servir de moyens de preuve en matière pénale, lorsque ces renseignements contribuent à l'ouverture de poursuites pénales en matière de fraude fiscale. Comment cette disposition sera-t-elle mise en œuvre? Il n'est pas prévu dans le texte actuel de l'article 17 du projet de loi que ces renseignements pourraient être utilisés à des fins autres que des fins fiscales, comme dans le cadre de la lutte contre la corruption et le blanchiment. La Belgique peut néanmoins en convenir au cas par cas avec les pays partenaires, conformément aux obligations internationales. M. Vandermaelen annonce dès lors le dépôt d'un amendement visant à autoriser également l'utilisation des données collectées dans le cadre de la lutte contre la corruption et le blanchiment, en ce compris la lutte contre le financement du terrorisme.

4° À l'instar de MM. Gilkinet et Deseyn, M. Vandermaelen trouve que les sanctions prévues dans le projet de loi sont beaucoup trop légères par rapport à celles qui sont prévues dans les autres États membres de l'Union européenne. L'intervenant annonce dès lors le dépôt d'amendements aux articles 18 et 19 du projet de loi en vue d'accroître les montants de ces sanctions. Le fait que les amendes, en cas de condamnation pénale, puissent s'élever jusqu'à 3 millions d'euros ne suffit pas aux yeux de M. Vandermaelen, a fortiori compte tenu de la durée moyenne d'une affaire pénale en Belgique. Des amendes administratives suffisamment élevées constituent un moyen de dissuasion plus adéquat. L'amendement prévoit, en outre, la possibilité légale de retirer la licence bancaire, en cas d'intention frauduleuse, en d'autres termes si la banque collabore activement de manière délibérée à l'organisation de la fraude.

5° Quand le ministre prévoit-il une initiative de l'OCDE pour concrétiser et mettre en œuvre de la *Common Reporting Standard*, qui fixe quasiment les informations devant être échangées, et le *Multilateral Competent Authority Agreement* (MCAA), qui confère le fondement légal à l'échange automatique de données? Le ministre contactera-t-il en outre tous les partenaires conventionnels afin de conclure dans les meilleurs délais un protocole de sorte que les conventions existantes puissent servir de fondement légal pour l'échange automatique de renseignements de nature financière et transmettra-t-il parallèlement une proposition d'accord administratif selon la norme de l'OCDE?

6° L'intervenant demande par ailleurs que l'on s'attache à une situation intenable créée par le projet de loi: en ce qui concerne les informations relatives aux

buitenlanders bij Belgische banken, geldt de totale transparantie ten voordele van de buitenlandse fiscus; ook voor de informatie van financiële rekeningen van Belgen bij buitenlandse banken, geldt de totale transparantie ten voordele van de Belgische fiscus, maar voor de informatie van financiële rekeningen van Belgische staatsburgers bij Belgische banken, geldt deze transparantie niet. Voor deze laatste groep blijft het bankgeheim overeind. Deze situatie van ongelijke behandeling is onhoudbaar, zoals ook reeds is aangegeven door de Raad van State in zijn advies nr.57 809/2 van 13 juli 2015 dat er voor het verschil in behandeling van niet-ingezetenen rekeninghouders geen voldoende rechtvaardiging dreigt te bestaan. Kan de minister met argumenten staven waarom een dergelijk verschil in behandeling in België moet blijven bestaan?

Aangezien het wetsontwerp in de commissie op zeer korte tijdsspanne werd behandeld, behoudt de heer Vandermaelen zich bovendien het recht voor om eventueel tijdens de behandeling van het wetsontwerp in plenaire zitting, bijkomende amendementen in te dienen.

De heer Stéphane Crusnière (PS) sluit zich in grote lijnen aan bij de tussenkomst van de heer Vandermaelen. Voorts houdt hij eraan om de voormalige Staatssecretaris ter bestrijding van de fiscale fraude, de heer John Crombez, uitdrukkelijk te bedanken voor het beleidsvoorbereidend werk dat hij in dit dossier heeft verricht. Het is duidelijk dat de *ratio legis* van het wetsontwerp door eenieder wordt toegejuicht: het uitwisselen van inlichtingen over financiële rekeningen is immers een cruciaal instrument in de strijd tegen de fiscale fraude, de corruptie en de witwas. Niettemin heeft de PS toch een aantal bedenkingen bij de door de regering neergelegde tekst van het wetsontwerp:

1° De Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer heeft een omstandig advies uitgebracht over de tekst van het wetsontwerp (zie DOC 54 1448/1, blz.150-159) en de heer Crusnière is ervan overtuigd dat er voldoende garanties zijn ingebouwd om de privacy van de betreffende rekeninghouders te respecteren.

2° Zoals de vorige sprekers, betreurt de heer Crusnière het dat de in de artikelen 18 en 19 van het wetsontwerp opgenomen sancties zo laag zijn. Heeft de minister bij de opmaak van het wetsontwerp een rechtsvergelijkende studie gemaakt van de in de ons omringende landen gangbare sancties? Op basis van welke redenering werden de in het wetsontwerp voorziene boetes vastgelegd?

comptes financiers détenus par des étrangers auprès de banques belges, la transparence est totale en faveur du fisc étranger; de même, en ce qui concerne les informations relatives aux comptes financiers détenus par des Belges auprès de banques étrangères, la transparence est totale en faveur du fisc belge; mais cette transparence ne s'applique pas lorsqu'il s'agit des informations relatives aux comptes financiers détenus par des citoyens belges auprès de banques belges. Dans ce dernier cas, le secret bancaire reste intact. Cette situation d'inégalité de traitement est intenable, ainsi que l'a également déjà fait observer le Conseil d'État dans son avis n° 57 809/2 du 13 juillet 2015, la différence de traitement de titulaires de comptes non résidents risquant de ne pas être suffisamment justifiée. Le ministre peut-il étayer par des arguments la nécessité de maintenir une telle différence de traitement en Belgique?

Étant donné que le projet de loi a été examiné en un laps de temps très court en commission, M. Vandermaelen se réserve en outre le droit de présenter éventuellement des amendements complémentaires lors de l'examen du projet de loi en assemblée plénière.

M. Stéphane Crusnière (PS) se rallie, dans les grandes lignes, aux propos de M. Vandermaelen. Il tient ensuite à remercier explicitement l'ancien secrétaire d'État à la lutte contre la fraude fiscale, M. John Crombez, pour le travail préparatoire qu'il a effectué dans ce dossier. Il est clair que tout le monde approuve la *ratio legis* du projet de loi: l'échange de renseignements sur les comptes financiers est en effet un instrument crucial dans la lutte contre la fraude fiscale, la corruption et le blanchiment d'argent. Néanmoins, le PS formule certaines remarques concernant le texte du projet de loi déposé par le gouvernement:

1° La Commission de la protection de la vie privée a rendu un avis circonstancié sur le texte du projet de loi (voir DOC 54 1448/1, pp.160-168) et M. Crusnière est convaincu qu'il contient suffisamment de garanties pour que la vie privée des titulaires de comptes concernés soit respectée.

2° Comme les intervenants précédents, M. Crusnière déplore que les sanctions prévues aux articles 18 et 19 du projet de loi soient si légères. Lors de l'élaboration du projet de loi, le ministre a-t-il réalisé une étude juridique comparative des sanctions applicables dans les pays voisins? Sur la base de quel raisonnement les amendes prévues par le projet de loi ont-elles été fixées?

3° Overeenkomstig artikel 15, § 3, van het wetsontwerp, bewaart de FOD Financiën de elektronische gegevensbestanden die aan de bevoegde autoriteit van een ander rechtsgebied worden meegedeeld, gedurende zeven jaar. Wat zijn de redenen om deze termijn te beperken tot zeven jaar?

4° Voorts wenst de spreker meer verduidelijking van de minister waarom het wetsontwerp wel de rekeninghouders viseert, maar niet de mandaathouders. Waarom heeft de minister ook geen maatregelen voorzien ten aanzien van de mandaathouders?

Omwille van de *supra* toegelichte pijnpunten bij het wetsontwerp, verklaart de heer Crusnière teleurgesteld te zijn. Hij kan niet anders dan vaststellen dat het wetsontwerp maar een halve FATCA-regeling voorziet. Hij zal dan ook de amendementen van de heer Vandermaelen mee ondertekenen en roept de andere commissieleden op deze amendementen ter verbetering van het wetsontwerp te steunen.

De heer Marco Van Hees (Ptb-Go!) verklaart zich in grote lijnen aan te sluiten bij de tussenkomsten van de vorige sprekers. De belangrijkste aandachtspunten voor de Ptb-Go! zijn:

— Het voor de Belgen met Belgische financiële rekeningen overeind blijvend bankgeheim moet worden opgeheven. Zo niet wordt in de Belgische wetgeving een ongeoorloofde discriminatie in stand gehouden die op gespannen voet staat met de Belgische Grondwet. Is de minister van oordeel dat het verschil in behandeling dat met het goedkeuren van het wetsontwerp zou ontstaan, gerechtvaardigd is?

— Op welke wijze zal het wetsontwerp administratiefrechtelijk worden uitgevoerd? Welke diensten binnen de FOD Financiën zullen worden belast met het verzamelen, het doorgeven en het bewaren van de in- en uitgaande inlichtingen van de financiële rekeningen?

— De in het wetsontwerp ingeschreven lagen boetes zijn verontrustend. Zij zullen onvoldoende ontradend werken opdat de financiële instellingen geen risico's zouden durven nemen. De spreker stelt drie oplossingen voor om tot een meer adequate sanctionering te komen: 1° het optrekken van de boetes tot een niveau dat vergelijkbaar is met de ons omringende landen, 2° de hoogte van de boetes bepalen in functie van de ernst van de overtreding (met andere woorden in functie van de hoogte van het bedrag van verlies aan fiscale ontvangsten), 3° de in artikel 455 WIB voorziene sanctie zou ook moeten gelden wanneer de banken of financiële instellingen in gebreke zouden blijven, nl. het sluiten van de bank of financiële instelling voor een bepaalde duur.

3° Conformément à l'article 15, § 3, du projet de loi, le SPF Finances conserve les banques de données informatisées communiquées à l'autorité compétente d'une autre juridiction pendant sept ans. Pourquoi limiter ce délai à sept ans?

4° L'intervenant demande en outre des précisions au ministre quant à la raison pour laquelle le projet de loi vise les titulaires de comptes, mais pas de mandats. Pourquoi le ministre n'a-t-il pas non plus prévu de mesures concernant les titulaires de mandats?

En raison des problèmes exposés ci-dessus, M. Crusnière déclare être déçu du projet de loi. Il ne peut que constater que ce dernier ne prévoit qu'une demi-réglementation FATCA. Il cosignera dès lors les amendements de M. Vandermaelen et demande aux autres membres de la commission de soutenir les amendements visant à améliorer le projet de loi.

M. Marco Van Hees (Ptb-Go!) souscrit dans les grandes lignes aux interventions des membres précédents. Les principaux points pour Ptb-Go! sont les suivants:

— Il faut lever le secret bancaire qui est maintenu pour les Belges disposant de comptes financiers belges. Faute de quoi, on maintient dans la législation belge une discrimination inadmissible qui est contraire à la Constitution belge. Le ministre estime-t-il que la différence de traitement que ferait naître l'adoption du projet de loi à l'examen est justifiée?

— De quelle façon le projet de loi à l'examen sera-t-il exécuté sur le plan du droit administratif? Quels services au sein du SPF Finances seront chargés de collecter, de transmettre et de conserver les informations entrantes et sortantes des comptes financiers?

— Le faible montant des amendes inscrites dans le projet de loi à l'examen est inquiétant. Ces amendes ne dissuaderont pas suffisamment les institutions financières de ne prendre aucun risque. L'intervenant propose trois solutions pour en arriver à des sanctions plus appropriées: 1° relever les amendes à un niveau comparable à celui appliqué dans les pays voisins, 2° fixer le montant des amendes en fonction de la gravité de l'infraction (en d'autres termes, en fonction du montant de la perte de recettes fiscales), 3° la sanction prévue à l'article 455 CIR devrait également être appliquée lorsque les banques ou institutions financières omettent de remplir leurs engagements, en l'occurrence la fermeture de la banque ou de l'institution financière pour une durée déterminée.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open VLD) wijst erop dat in deze aangelegenheid het voor België in het verleden niet mogelijk was om “cavalier seul” te spelen. Nu op het internationale niveau afspraken zijn gemaakt om de wederkerigheid in het vrijgeven van inlichtingen van financiële rekeningen te garanderen, is de tijd rijp voor een wettelijke vertaling van deze internationale engagementen, met respect voor de *privacy*. De tekst van het wetsontwerp is duidelijk: het betreft niet zomaar het in bulk overmaken van inlichtingen over financiële rekeningen, maar, voorafgaand aan de overdracht van deze inlichtingen, moeten de betrokken rekeninghouders in kennis worden gesteld van de gegevens die zullen worden overgemaakt. Deze rekeninghouders zullen daarenboven de kans krijgen de inlichtingen te controleren en worden op de hoogte gebracht van de doellijnen en de eindbestemmingen van de over te maken inlichtingen. Er is met andere woorden heel wat omkaderende regelgeving voorzien ter vrijwaring van de *privacy*.

Anders dan sommige sprekers, is mevrouw Van Cauter er geen voorstander van om de op basis van het voorliggende wetsontwerp te verzamelen, mee te delen en te bewaren inlichtingen van financiële gegevens ook ter beschikking te stellen van diensten die actief zijn in de strijd tegen corruptie, witwas en financiering van het terrorisme. Deze diensten beschikken, op basis van andere wetgeving, over andere, meer adequate middelen.

Het is belangrijk dat een onderscheid wordt gemaakt tussen het afhandelen van administratieve gegevens en het verstrekken van gegevens die zullen worden gebruikt in een strafrechtelijk onderzoek. Het is belangrijk dat op geen enkele wijze een strafrechtelijk onderzoek in het gedrang wordt gebracht door het meedelen van bepaalde administratieve gegevens.

Voorts is de spreekster van oordeel dat het geen zin heeft om gegevens uit te wisselen wanneer nadien blijkt dat deze uitwisseling aanleiding geeft tot aanslagen die zouden kunnen vallen ingevolge het niet-respecteren van bepaalde regelgeving die aanleiding zou geven tot vernietiging. In het advies nr. 57 809/2 van de Raad van State wordt uitdrukkelijk gesteld dat het wetgevingstechnisch de voorkeur verdiende de internationale verdragen middels een wet tot instemming met deze verdragen om te zetten in het Belgisch recht. Bovendien is de Raad van State van oordeel dat men *in casu* te maken heeft met een gemengd verdrag dat ook door de bevoegde parlementen van de deelstaten zou moeten worden goedgekeurd. Zoals ook de Raad van State opmerkte in punt 3.4. van zijn advies nr. 57 809/2 (zie DOC 1448/1, blz.180-181) verbaast mevrouw Van Cauter zich erover dat de Parlementen van de gemeenschappen en de gewesten niet de kans krijgen zich uit te spreken over

Mme Carina Van Cauter (Open VLD) souligne que dans cette matière, il n’a pas été possible pour la Belgique de faire cavalier seul dans le passé. Maintenant que des accords ont été passés au niveau international en vue de garantir la réciprocité dans la communication des informations relatives aux comptes financiers, le moment est venu de traduire en texte de loi ces engagements internationaux, dans le respect du droit à la vie privée. Le texte du projet de loi est clair: il ne s’agit pas simplement de transmettre en vrac les informations sur les comptes financiers, mais, préalablement à la transmission de ces informations, les titulaires de comptes concernés doivent être informés des données qui seront transmises. Ces titulaires de comptes auront en outre la possibilité de contrôler les informations et ils seront informés des objectifs et des destinataires finaux des informations à transmettre. En d’autres termes, le projet prévoit un solide cadre réglementaire destiné à préserver le droit à la vie privée.

À l’inverse de certains intervenants, Mme Van Cauter n’est pas favorable à l’idée de mettre à la disposition des services actifs dans la lutte contre la corruption, le blanchiment et le financement du terrorisme, les informations financières à collecter, communiquer et conserver sur la base du projet de loi à l’examen. Ces services disposent, sur la base d’autres législations, d’autres moyens plus appropriés.

Il est important d’établir une distinction entre le traitement de données administratives et la fourniture de données qui seront utilisées dans le cadre d’une enquête pénale. Il est important qu’une enquête pénale ne soit d’aucune façon mise en danger par la communication de certaines données administratives.

L’intervenante estime par ailleurs que cela n’a aucun sens d’échanger des informations s’il s’avère par la suite que cet échange donne lieu à des impositions qui pourraient être annulées pour cause de non-respect d’une réglementation déterminée. Dans son avis n° 57 809/2, le Conseil d’État indique expressément que d’un point de vue légistique, il était préférable de transposer en droit belge les conventions internationales par le biais d’une loi portant assentiment de ces conventions. En outre, le Conseil d’État estime que l’on se trouve, in casu, en présence d’une convention mixte qui devrait également être adoptée par les parlements compétents des entités fédérées. Comme l’a également fait observer le Conseil d’État au point 3.4. de son avis n° 57 809/2 (cf. DOC 54 1448/1, p. 180-181), Mme Van Cauter s’étonne de ce que les Parlements des Communautés et des Régions n’aient pas la possibilité de se prononcer sur l’accord bilatéral relatif à l’Accord FATCA. Pour quelle

het bilateraal akkoord aangaande de FATCA. Wat is de beweegreden van de minister om toch een globaal wetsontwerp in te dienen en af te wijken van volgende opmerking van de Raad van State met alle mogelijke juridische gevolgen van dien:

“Het lijkt beter dat de ontworpen wet wordt beperkt tot de omzetting van de richtlijn en dat in de wetten waarbij instemming zal worden verleend met de multilaterale en de bilaterale akkoorden die van toepassing zijn op de automatische grensoverschrijdende uitwisseling van inlichtingen voor belastingdoeleinden en die heel wat bepalingen met rechtstreekse werking zullen bevatten, op complementaire wijze de regels worden bepaald die nodig zijn voor de correcte uitvoering ervan in de interne rechtsorde.”

Mevrouw Veerle Wouters (N-VA) herinnert eraan dat, in afwachting van de instemming van het FATCA-verdrag en het multilateraal Akkoord inzake de CRS-NCD-standaard (akkoord van Berlijn) door dit parlement, voorliggend wetsontwerp de uitvoering van beide verdragen regelt. Tevens wordt de richtlijn 2014/107/EU omgezet die de automatische uitwisseling van inlichtingen aanpast om rekening te houden met het multilateraal Akkoord inzake de CRS-NCD-standaard.

Met het multilateraal Akkoord inzake de CRS-NCD-standaard wordt de Overeenkomst tussen de Raad van Europa en de OESO van 25 januari 1988 inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden in de 21ste eeuw gekatapulteerd. De bancaire gegevensuitwisseling tussen de landen die partij zijn van beide verdragen zal automatisch en geautomatiseerd verlopen volgens de door de OESO ontwikkelde CRS-NCD-standaard.

Deze gegevensuitwisseling volgt uit het principe dat inwoners in regel op hun wereldwijd inkomen worden belast. Buitenlandse roerende inkomsten zullen dus gemakkelijker kunnen worden opgespoord door de fiscus om zo door de woonstaat te worden getaxeerd. Daartegenover staat diametraal de bronheffing. Bronheffing is vooral interessant voor grote landen. België heeft daar weinig aan ten aanzien van buitenlandse personen. Om investeringen aan te trekken, wordt er ten aanzien van buitenlandse vennootschappen geen Belgische bronheffing geheven. Niet-rijksinwoners kunnen zich beroepen op vrijstelling of vermindering van bronheffing voorzien in een dubbelbelastingverdrag. Als nu de woonstaat de roerende inkomsten kent, zou op internationaal niveau ook het debat moeten worden gevoerd over de bronheffing. Zo niet eindigt men in een situatie waarbij er dubbel belasting wordt geheven op roerende inkomsten. Het blijft echter doof stil. Alleen wanneer een groot Belgisch

raison le ministre a-t-il choisi de déposer malgré tout un projet de loi global et de ne pas tenir compte de l'observation suivante du Conseil d'État, avec toutes les conséquences juridiques qui pourraient en résulter:

“Il paraît préférable de réserver la loi en projet à la transposition de la directive et, dans les lois qui donneront l'assentiment aux conventions multilatérales et bilatérales applicables à l'échange transnational automatique de renseignements à des fins fiscales, lesquelles contiendront nombre de dispositions à effet direct, d'énoncer de manière complémentaire les règles nécessaires à leur correcte exécution dans l'ordre juridique interne.”

Mme Veerle Wouters (N-VA) rappelle qu'en attendant l'adoption par notre Parlement de l'accord FATCA et de l'Accord multilatéral intégrant la Norme NCD-CRS (accord de Berlin), le projet de loi à l'examen règle l'exécution des deux traités. En outre, est transposée la directive 2014/107/UE, qui adapte l'échange automatique de renseignements compte tenu de l'accord multilatéral intégrant la norme NCD-CRS.

Grâce à cet accord multilatéral, l'accord conclu entre l'OCDE et le Conseil de l'Europe le 25 janvier 1988 concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale est propulsé dans le 21e siècle. L'échange de données bancaires entre les pays, parties aux deux conventions, se déroulera de manière automatique et automatisée conformément à la norme NCD-CRS développée par l'OCDE.

Cet échange de données participe du principe selon lequel les résidents sont généralement taxés sur leur revenu mondial. Les revenus mobiliers étrangers pourront donc plus facilement être recherchés par le fisc en vue de leur taxation par le pays de résidence. Ce principe est à l'exact opposé du prélèvement à la source. Le prélèvement à la source est surtout intéressant pour les grands pays. La Belgique, par contre, n'y gagne pas grand-chose en ce qui concerne les non-résidents. Pour attirer les investissements, les sociétés étrangères ne sont pas soumises au régime du prélèvement à la source belge. Les non-résidents peuvent donc se prévaloir d'une exonération ou d'une limitation des prélèvements d'impôt à la source dans le cadre d'une convention préventive de la double imposition. Dès lors que l'État de résidence connaît désormais les revenus mobiliers, la question du prélèvement à la source devrait également être débattue au niveau international. Sinon, on aboutirait à une situation où les revenus mobiliers sont taxés

bedrijf in buitenlandse handen komt, laait dit punt even op. In 2006 toen Electrabel in handen kwam van Suez of dit jaar naar aanleiding van een eventuele exit van AB Inbev. Het behoud van een bronheffing en een belasting in de woonstaat is in hoofde van natuurlijke personen een belemmering van het vrij verkeer van kapitaal. Deze discussie zou men op Europees niveau ook moeten durven voeren. Er zijn nog weinig redenen om dit debat uit de weg te gaan.

De introductie van het TIN of het fiscaal identificatienummer is een grote vooruitgang, aldus mevrouw Wouters. De bancaire gegevens zullen door het ontvangende land automatisch kunnen worden gekoppeld aan het fiscaal dossier van de inwoner. De verwerking van de financiële inlichtingen door het ontvangende land was bij de opstart van de spaarrichtlijn nog een zeer grote hinderpaal om op een efficiënte manier de fiscale controle te organiseren.

Het wetsontwerp besteedt veel aandacht aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de bescherming van de inlichtingen die worden uitgewisseld. Mevrouw Wouters herinnert eraan dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer tijdens de vorige legislatuur nog tot heel wat commotie heeft geleid met betrekking tot de fiscaliteit. Het feit dat het advies van de Privacycommissie bij het wetsontwerp is gevoegd, toont meer openheid van de regering om de privacy ook op fiscaal vlak ernstig te nemen.

Ten slotte heeft mevrouw Wouters nog een specifieke vraag met betrekking tot de FATCA en de relatie met het nog jonge dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika. Dit dubbelbelastingverdrag voorziet een vrijstelling van bronheffing voor dividenden uitgekeerd door een Amerikaanse vennootschap indien de werkelijke genietter een in België gevestigde vennootschap is én die vennootschap, rechtstreeks of onrechtstreeks, een deelneming van ten minste tachtig procent van de "stemrechten" van de uitkerende vennootschap heeft.

Belangrijker is dat de Amerikaanse vrijstelling van bronheffing unilateraal afhankelijk wordt gesteld van een Amerikaanse verlenging na zes jaar of van geen tussentijdse opzegging, wanneer de Amerikaanse fiscus niet tevreden is over de uitwisseling van inlichtingen en administratieve bijstand vanwege de Belgische belastingadministratie (art. 10, punt 12).

Het nieuwe dubbelbelastingverdrag trad in werking op 1 januari 2008. Mevrouw Wouters wenst van de minister

deux fois. Mais sur ce point, rien ne bouge. Ce n'est que lorsqu'une grosse entreprise passe dans des mains étrangères que cette matière suscite un regain d'intérêt: en 2006, lorsqu'Electrabel a été racheté par Suez ou cette année, lorsqu'il a été question de l'éventuel départ d'AB Inbev. Le maintien du prélèvement à la source et une taxation dans l'État de résidence constituent, dans le chef des personnes physiques, une entrave à la libre circulation des capitaux. Il faudrait aussi oser débattre de cette question au niveau européen. Peu de raisons justifient encore que l'on élude ce débat.

Selon Mme Wouters, l'introduction du NIF ou du numéro d'identification fiscale est une grande avancée. Le pays receveur pourra associer automatiquement les données bancaires au dossier fiscal du résident. Lors du lancement de la directive sur l'épargne, le traitement des renseignements financiers par le pays receveur restait un obstacle très important à l'organisation efficace du contrôle fiscal.

Le projet de loi accorde beaucoup d'attention à la protection de la vie privée et à la protection des renseignements échangés. Mme Wouters rappelle que la protection de la vie privée a encore suscité beaucoup d'émotion au cours de la législature précédente en ce qui concerne la fiscalité. Le fait que l'avis de la Commission de la protection de la vie privée ait été joint au projet de loi montre que le gouvernement est davantage disposé à prendre la protection de la vie privée au sérieux, y compris sur le plan fiscal.

Enfin, Mme Wouters pose encore une question spécifique concernant le FATCA et la relation avec la convention préventive de la double imposition avec les États-Unis, qui est encore récente. Cette convention préventive de la double imposition prévoit une exonération de la retenue à la source pour les dividendes distribués par une société américaine si le bénéficiaire réel est une société établie en Belgique et que cette société détient, directement ou indirectement, au moins 80 % des "droits de vote" de la société distributrice.

Ce qui est plus important, c'est que l'exonération américaine de la retenue à la source est conditionnée unilatéralement par une prolongation américaine après six ans ou par l'absence d'une dénonciation dans l'intervalle, lorsque le fisc américain n'est pas satisfait de l'échange de renseignements et de l'assistance administrative de la part de l'administration fiscale belge (art. 10, point 12).

La nouvelle convention préventive de la double imposition est entrée en vigueur le 1er janvier 2008.

te vernemen of de vrijstelling werd verlengd . Is er dan een invloed van het FATCA-verdrag en de uitvoering ervan op deze vrijstelling van bronheffing?

Voorts wenst mevrouw Wouters van de minister te vernemen of er voor de gewesten ook toegang is voorzien tot de inlichtingen ontvangen door de Belgisch autoriteit?

De heer Benoît Dispa (cdH) is, zoals verscheidene van de vorige interveniënten, van oordeel dat , hoewel de tekst van het wetsontwerp niet perfect is, het toch een belangrijke vooruitgang betekent voor de strijd tegen de fiscale fraude, en dit zowel op Belgisch als op internationaal niveau. Uiteraard is dit niet het einde van het verhaal, maar slechts een eerste, weliswaar belangrijke, stap. De heer Dispa kijkt echter ook nog uit naar de volgende wetgevende stappen, zoals bijvoorbeeld het uitwisselen tussen de fiscale administraties van de belastingafspraken (*rulings*). In dit verband vraagt de heer Dispa de minister om zeker kennis te nemen van de standpunten van het Europees Parlement ter zake. Het Europees Parlement heeft immers verderstrekkende voorstellen dan de Ecofin-Raad. De heer Dispa dringt er, zoals het Europees Parlement, op aan dat er een absolute transparantie zou komen tussen de fiscale administraties van de EU-lidstaten over de nationale belastingafspraken. De Ecofin-Raad zou er goed aan doen de aanbevelingen van het Europees Parlement op te volgen die werden uitgebracht in het kader van Luxleaks . De Europarlementsleden stellen onder meer dat *multinationals* land per land moeten rapporteren over behaalde winsten en betaalde belastingen. Ook breken ze opnieuw een lans voor een gemeenschappelijke Europese heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting. Voorts wordt ook meer transparantie rond *rulings* geëist, en betere bescherming voor klokkenluiders. De heer Dispa schaaft zich achter deze aanbevelingen.

De heer Dispa erkent dat het wetsontwerp zeker bijdraagt tot het creëren van meer transparantie. Deze transparantie had echter nog groter kunnen zijn indien de regering gevolg had gegeven aan de opmerkingen van de Raad van State in verband met het ontbreken van de omzettingstabellen. Verwijzend naar de algemene opmerking nr.1 van het advies nr.57 809/2 van de Raad van State (zie DOC 1448/1 , blz.169-170) met betrekking tot het ontbreken van deze omzettingstabellen, vraagt de spreker dat de minister deze tabellen alsnog aan het Parlement zou bezorgen, met het oog op de opname ervan in bijlage bij het commissieverslag.

Voorts wijst de heer Dispa op de eerder geciteerde opmerking van de Raad van State in zijn advies nr. 57 809/2 dat het wetsontwerp drie totaal verschillende

Mme Wouters demande au ministre si l'exonération a été prolongée. L'accord FATCA et son exécution ont-ils dès lors une influence sur cette exonération de la retenue à la source?

En outre, Mme Wouters demande au ministre s'il est prévu que les Régions aient également accès aux renseignements reçus par l'autorité belge?

À l'instar de plusieurs intervenants précédents, *M. Benoît Dispa (cdH)* estime que, bien que le texte du projet de loi ne soit pas parfait, il représente toutefois une avancée importante dans la lutte contre la fraude fiscale et ce, tant au niveau belge qu'au niveau international. Il ne s'agit évidemment pas de la fin de l'histoire, mais seulement d'une première étape, certes importante. M. Dispa attend toutefois encore également les prochaines mesures législatives, telles que, par exemple, l'échange des accords fiscaux entre les administrations fiscales (*rulings*). À cet égard, M. Dispa demande au ministre de prendre connaissance des prises de position du Parlement européen en la matière. Le Parlement européen a en effet des propositions plus poussées que le Conseil Ecofin. À l'instar du Parlement européen, M. Dispa insiste pour qu'il y ait une transparence absolue entre les administrations fiscales des États membres de l'Union européenne sur les accords fiscaux nationaux. Le Conseil Ecofin ferait bien de suivre les recommandations formulées par le Parlement européen dans le cadre du Luxleaks. Les membres du Parlement européen indiquent notamment que les multinationales doivent faire rapport pays par pays sur les bénéfices obtenus et les impôts payés. Ils plaident également à nouveau en faveur d'une base imposable européenne commune pour l'impôt des sociétés. En outre, ils exigent une plus grande transparence en matière de *rulings*, ainsi qu'une meilleure protection des lanceurs d'alerte. M. Dispa souscrit à ces recommandations.

M. Dispa reconnaît que le projet de loi contribue certainement à une plus grande transparence. Cette transparence aurait toutefois encore pu être plus grande si le gouvernement avait suivi les observations du Conseil d'État concernant l'absence de tableaux de transposition. En renvoyant à l'observation générale n° 1 de l'avis n° 57 809/2 du Conseil d'État (voir DOC 1448, pp. 169-170) concernant l'absence de tableaux de transposition, l'intervenant demande que le ministre fournisse encore ces tableaux au Parlement, afin qu'ils soient joints en annexe au rapport de commission.

En outre, M. Dispa attire l'attention sur l'observation précitée formulée par le Conseil d'État dans son avis n° 57 809/2, dans laquelle il souligne que le projet de

internationale verbintenissen in het Belgisch recht omzet en dat dergelijke werkwijze, vanuit wetgevingstechnisch oogpunt, zeker niet aan te bevelen is. Bovendien wordt er terecht op gewezen dat met het voorliggende wetsontwerp de gewesten niet worden betrokken bij dit wetgevend proces terwijl de om te zetten verdragen betreffende de FATCA en de verdragen gesloten in het kader van de OESO en de Raad van Europa, volgens de Raad van State als gemengde verdragen moeten worden gekwalificeerd, met alle gevolgen van dien voor het omzettingsproces. Waarom heeft de minister gekozen voor het indienen van één wetsontwerp?

Verder wijst de heer Dispa, zoals de vorige sprekers, op het gevaar dat met het wetsontwerp een ongelijke behandeling wordt geïnstalleerd tussen Belgische ingezetenen en Belgen die in het buitenland verblijven. Kan de minister een verantwoording geven voor deze ongelijke behandeling?

Anders dan vorige interveniënten, is de heer Dispa van oordeel dat het advies van de Privacycommissie toch niet kan worden geïnterpreteerd als eenduidig positief. De spreker verwijst in dit verband naar een recente publicatie in het tijdschrift *Fiscoloog* waarin wordt verwezen naar verscheidene uitspraken van het Hof van Justitie van april 2014 en een uitspraak van het Grondwettelijk Hof van juni 2015. Beide uitspraken wijzen erop dat het verzamelen en bewaren van gegevens zonder aanwijzingen die zouden kunnen leiden tot strafrechtelijke vervolging, op gespannen voet staan met de privacy. (<http://www.fiscoloog.be/fiscoloog/text.aspx?l=NL&id=19858>)

Hoe motiveert de minister de ontworpen regeling waarbij een bewaring van de gegevens voor zeven jaar is voorzien?

Voorts sluit de heer Dispa zich aan bij de opmerkingen van de vorige sprekers met betrekking tot de té lage boetes die in het wetsontwerp werden ingeschreven. De spreker steunt dan ook de amendementen die zullen worden ingediend met het oog op het verhogen van de boetes.

Ten slotte wenst de heer Dispa meer duidelijkheid over de wijze waarop het wetsontwerp zal worden uitgevoerd. De FOD Financiën zal heel wat data verzamelen, bewaren en overmaken aan buitenlandse belastingdiensten. Is de FOD voldoende toegerust om deze belangrijke taak adequaat uit te voeren?

loi transpose en droit belge trois engagements internationaux totalement différents et qu'une telle façon de procéder n'est certainement pas à recommander, d'un point de vue légistique. De plus, le Conseil d'État fait observer à juste titre que le projet de loi à l'examen n'associe pas les Régions à ce processus législatif, alors que les traités qui doivent être transposés en ce qui concerne le FATCA et les traités conclus dans le cadre de l'OCDE et du Conseil de l'Europe doivent être considérés comme des "traités mixtes", avec toutes les conséquences qui en découlent pour le processus de transposition. Pourquoi le ministre a-t-il choisi de ne déposer qu'un seul et unique projet de loi?

En outre, à l'instar des intervenants précédents, M. Dispa souligne que le projet de loi risque de créer une inégalité de traitement entre les résidents belges et les Belges qui résident à l'étranger. Le ministre peut-il justifier cette inégalité de traitement?

Contrairement à des intervenants précédents, M. Dispa estime que l'avis de la Commission de la protection de la vie privée ne peut toutefois pas être interprété comme étant unilatéralement positif. L'intervenant renvoie à cet égard à une récente publication dans la revue *Le Fiscologue*, qui renvoie à différents arrêts rendus par la Cour de justice en avril 2014 et à un arrêt de la Cour constitutionnelle de juin 2015. Les deux arrêts précisent que la collecte et la conservation de données en l'absence d'indices susceptibles de donner lieu à des poursuites pénales sont contraires à la protection de la vie privée. (<http://www.fiscoloog.be/fiscoloog/text.aspx?id=19858&l=FR>)

Comment le ministre justifie-t-il la réglementation en projet, qui prévoit que les données seront conservées pendant sept ans?

En outre, M. Dispa fait siennes les observations des intervenants précédents concernant le niveau trop bas des amendes inscrites dans le projet de loi. L'intervenant soutiendra dès lors les amendements qui seront présentés en vue d'augmenter le montant de ces amendes.

Enfin, M. Dispa demande des précisions sur les modalités d'exécution du projet de loi. Le SPF Finances collectera, conservera et transmettra aux services fiscaux étrangers de nombreuses données. Le SPF est-il suffisamment équipé pour remplir correctement cette mission importante?

B. Antwoorden van de minister

De heer Johan Van Overtveldt, minister van Financiën, belast met Bestrijding van de fiscale fraude, stelt met genoegen vast dat de meeste tussenkomsten van de commissieleden getuigen van een duidelijke steun voor het wetsontwerp. Vervolgens gaat de minister in op de vragen en de opmerkingen van de commissieleden.

Niet-wederkerigheid met ontwikkelingslanden

De minister wijst erop dat over deze vragen creatief kan worden nagedacht, maar dat niet aan de realiteit mag worden voorbijgegaan en dat de rechtszekerheid steeds voldoende zal moeten worden gegarandeerd. Deze rechtszekerheid moet ook kunnen worden gegarandeerd door de ontwikkelingslanden. Zowel voor FATCA als voor de multilaterale overeenkomsten in het kader van de OESO, is de premisse nu eenmaal dat er afspraken worden gemaakt met derde landen die in voldoende mate de rechtszekerheid kunnen garanderen.

Uitvoeringskalender

De minister erkent dat deze kalender nog niet volledig werd vastgelegd. De kalender zal worden vastgelegd van zodra het wetgevend kader zal zijn goedgekeurd. Maar voor wat de uitwisseling van de inlichtingen betreffende de financiële rekeningen betreft tussen de EU-lidstaten, wijst de minister erop dat deze onmiddellijk en automatisch zal starten nadat de wet in werking is getreden.

Sancties: te lage boetes?

In antwoord op de talrijke opmerkingen over het bedrag van de in de artikelen 18 en 19 ingeschreven boetes, wijst de minister op de volgende drie elementen om aan te tonen dat de sancties voldoende ontradend zullen zijn:

- 1 000 euro boete per rekening is toch een niet onaanzienlijke boete;
- Strafrechtelijke sancties kunnen extra worden opgelegd;
- Een derde, volgens de minister efficiënt afschrikmiddel, is de reputatieschade die een bank of een financiële instelling ingeval van overtreding oploopt.

B. Réponses du ministre

M. Johan Van Overtveldt, ministre des Finances, chargé de la Lutte contre la fraude fiscale, se réjouit de constater que la plupart des interventions des membres de la commission témoignent d'un soutien manifeste au projet de loi à l'examen. Le ministre se penche ensuite sur les questions et observations formulées par les membres de la commission.

Absence de réciprocité avec les pays en développement

Le ministre indique qu'il est possible de chercher des solutions créatives à ces questions. Il souligne toutefois qu'il ne faut pas perdre la réalité de vue et que la sécurité juridique devra toujours pouvoir être suffisamment garantie. Cette sécurité juridique doit également pouvoir être garantie par les pays en développement. Le FATCA et les conventions multilatérales conclues dans le cadre de l'OCDE se fondent sur le principe selon lequel des accords sont passés avec des États tiers qui sont en mesure de garantir une sécurité juridique suffisante.

Calendrier d'exécution

Le ministre reconnaît que ce calendrier n'est pas encore complètement fixé. Il le sera dès que le cadre légal aura été approuvé. Mais en ce qui concerne l'échange, entre États membres de l'Union européenne, de données relatives aux comptes financiers, le ministre souligne que celui-ci prendra cours immédiatement et automatiquement dès l'entrée en vigueur de la loi.

Sanctions: des amendes trop faibles?

En réponse aux nombreuses observations relatives au montant des amendes prévues par les articles 18 et 19, le ministre invoque trois éléments pour démontrer que les sanctions seront suffisamment dissuasives:

- une amende de 1 000 euros par compte est tout de même conséquente;
- le contrevenant peut en outre se voir infliger des sanctions pénales;
- le ministre évoque encore un troisième moyen de dissuasion, efficace selon lui, à savoir les dégâts en termes de réputation auxquels s'expose une banque ou une institution financière en cas d'infraction.

De combinatie van de drie sancties zal volgens de minister voldoende ontradend zijn.

Ongelijke behandeling Belgische resident Belgische niet-residenten?

De minister verduidelijkt dat de in België ingezamelde inlichtingen door de Belgische belastingdienst worden bezorgd aan de buitenlandse belastingdiensten met het doel financiële informatie van buitenlandse staatsburgers waarover de Belgische fiscus beschikt door te geven aan de betreffende buitenlandse belastingadministraties, en omgekeerd. De belastingadministratie fungeert met andere woorden als een doorgeefluik en moet er enkel op toezien dat de inlichtingen in de juiste vorm worden opgesteld ten aanzien van diegenen aan wie ze de informatie bezorgen.

Anderzijds zijn er, ten behoeve van de Belgische belastingheffing, voldoende andere middelen. Er mag hierbij geen onderscheid gemaakt worden tussen de belastingplichtigen onderworpen aan de personenbelasting of aan de belasting niet-inwoners. Voorts wijst de minister erop dat roerende inkomsten die in België worden uitbetaald, hun belastingen reeds hebben ondergaan omwille van de bevrijdende roerende voorheffing.

FATCA te laat?

Op de vraag over de datum van in werking treding van het FATCA-akkoord met de Verenigde Staten, wijst de minister erop dat hij tijdig met de Verenigde Staten een bijlage bij het akkoord heeft onderhandeld dat de inlichtingen van de financiële rekeningen voor 2014 en 2015 tegen september 2016 zullen worden ter beschikking gesteld.

Concrete uitvoering?

De banken en financiële instellingen wachten in de eerste plaats de inwerkingtreding van voorliggend wetsontwerp af. Ondertussen werd echter reeds proefgedraaid met fictieve gegevens. De resultaten van deze test waren positief.

Eén globaal wetsontwerp – geen instemmingswet van een gemengd verdrag – betrokkenheid van de Gewesten?

De minister wijst erop dat de in het wetsontwerp voorgelegde aangelegenheden tot de exclusieve bevoegdheid van de federale wetgever behoren. Het betreft immers het verzamelen, bewaren en ter beschikking stellen aan derde belastingadministraties van gegevens van roerende inkomsten. Op dit ogenblik is

Le ministre estime que la combinaison de ces trois sanctions sera suffisamment dissuasive.

Traitement inégal des résidents/non-résidents belges?

Le ministre précise que les informations recueillies en Belgique sont transmises par le service fiscal belge aux services fiscaux étrangers dans le but de communiquer aux administrations fiscales étrangères concernées les informations financières dont le fisc belge dispose sur des citoyens étrangers — et inversement. L'administration fiscale joue en d'autres termes un rôle de relais. Elle doit uniquement veiller à ce que les informations soient communiquées dans la forme correcte à leur destinataire.

Il existe du reste suffisamment d'autres moyens pour percevoir l'impôt belge. Il ne faut pas opérer en l'espèce de distinction entre les contribuables soumis à l'impôt des personnes physiques et ceux soumis à l'impôt des non-résidents. Le ministre souligne ensuite que les revenus mobiliers payés en Belgique ont déjà été imposés par le mécanisme du précompte mobilier libératoire.

Trop tard pour le FATCA?

En ce qui concerne la date d'entrée en vigueur de l'accord FATCA avec les États-Unis, le ministre souligne qu'il a négocié en temps utile avec les États-Unis une annexe à cet accord prévoyant que les renseignements relatifs aux comptes financiers pour 2014 et 2015 seront mis à disposition d'ici septembre 2016.

Mise en œuvre concrète?

Les banques et les institutions financières attendent tout d'abord l'entrée en vigueur du projet de loi à l'examen. Des tests ont toutefois déjà été réalisés avec des données fictives. Les résultats de ces tests étaient positifs.

Un seul projet de loi global — pas de loi d'assentiment d'un traité mixte — implication des Régions?

Le ministre souligne que les matières contenues dans le projet de loi à l'examen relèvent de la compétence exclusive du législateur fédéral. Il s'agit en effet de la collecte, de la conservation et de la mise à la disposition d'administrations fiscales tierces d'informations relatives aux revenus mobiliers. Aucune procédure

geen instemmingsprocedure met betrokkenheid van de gewesten vereist.

De keuze voor een globaal wetsontwerp wordt door de minister als volgt verklaard: hoewel het de omzetting in het Belgisch recht van drie afzonderlijke teksten betreft (bilateraal FATCA-akkoord met de Verenigde Staten, multilateraal akkoord in het kader van de OESO en de Raad van Europa, omzetting van de richtlijn 2011/116/EU), loopt het tenuitvoerleggen van iedere automatische uitwisseling van financiële inlichtingen tussen België en een deelnemende jurisdictie als een rode draad door het wetsontwerp.

Fiscale regularisatie-operatie overbodig?

De minister antwoordt als volgt op de opmerking van de heer Vandermaelen:

1° vanuit internationaal oogpunt sluit het net zich meer en meer voor de fiscale fraudeurs; maar tot nog toe zijn er nog steeds hiaten. Men mag niet blind zijn voor deze realiteit;

2° de voorwaarden voor en de sancties bij de door de regering in het ontwerp van Programmawet I (DOC 54 1479) ingeschreven fiscale regularisatie zijn duidelijk strenger dan de in het verleden opgelegde voorwaarden en sancties. Dit is ook logisch gezien de steeds strengere internationale context, waarbij de mazen van het fiscale fraudenet zich meer en meer sluiten.

Bewaartermijn van zeven jaar

In antwoord op de vragen betreffende de bewaartermijn, verklaart de minister dat de bewaartermijn inderdaad zeven jaar bedraagt. De Belgisch belastingadministratie zal de financiële inlichtingen die zij aan de bevoegde buitenlandse administraties zal overmaken, gedurende die termijn bewaren. De financiële instellingen die de gegevens aan de belastingadministratie bezorgen, worden ook geacht deze gegevens gedurende zeven jaar te bewaren. De inlichtingen aangeleverd vanuit het buitenland worden ten behoeve van de van toepassing zijnde belastingheffing bewaard. Deze bewaartermijn wordt bepaald door de regels ter zake inzake belastingheffing. Zolang met andere woorden de belastingheffing nog mogelijk is, zullen deze inlichtingen, verstrekt vanuit het buitenland, worden bewaard.

Transparantie – harmonisatie binnen de EU

Transparantie in fiscale aangelegenheden is voor de minister zeer belangrijk. Hij zal er alles aan doen om de transparantie te verzekeren.

d'assentiment supposant l'implication des Régions n'est requise à l'heure actuelle.

Le ministre explique comme suit le choix d'un projet de loi global: bien que ce projet porte sur la transposition en droit belge de trois textes distincts (l'accord bilatéral FATCA conclu avec les États-Unis, l'accord multilatéral conclu dans le cadre de l'OCDE et du Conseil de l'Europe et la transposition de la directive 2011/116/UE), la mise en œuvre de tout échange automatique de renseignements financiers entre la Belgique et une juridiction participante en constitue le fil rouge.

Opération de régularisation fiscale superflue?

Le ministre répond comme suit à l'observation formulée par M. Vandermaelen:

1° sur le plan international, l'étau se resserre autour des fraudeurs fiscaux, mais il y a encore des lacunes. Il ne faut pas perdre cette réalité de vue;

2° les conditions et sanctions liées à la régularisation fiscale inscrite par le gouvernement dans la loi-programme I (DOC 54 1479) sont manifestement plus sévères que celles prévue par le passé, ce qui est logique, eu égard au contexte international de plus en plus sévère, contexte dans lequel l'étau se resserre autour de la fraude fiscale.

Délai de conservation de sept ans

En réponse aux questions relatives au délai de conservation, le ministre déclare que celui-ci est en effet de sept ans. L'administration fiscale belge conservera pendant ce délai les renseignements financiers qu'elle communiquera aux administrations étrangères compétentes. Les institutions financières qui communiquent les informations à l'administration fiscale sont censées, elles aussi, les conserver pendant sept ans. Les renseignements fournis par l'étranger seront conservés en vue de l'imposition applicable. Ce délai de conservation est déterminé en fonction des règles applicables à l'imposition en question. En d'autres termes, tant que l'imposition est encore possible, ces renseignements fournis par l'étranger seront conservés.

Transparence — harmonisation au sein de l'UE

La transparence en matière fiscale revêt une très grande importance aux yeux du ministre. Il mettra tout en œuvre pour assurer celle-ci.

Voor wat fiscale harmonisatie binnen de EU betreft, heeft de minister vastgesteld dat er binnen de schoot van de Eurogroep meer en meer stemmen opgaan om niet te overhaast tewerk te gaan en enkel weloverwogen stappen te zetten.

Er zijn hiervoor drie redenen:

1° wanneer men in de Europese context spreekt over harmonisering, dan betekent dit doorgaans harmonisering “à la hausse”; met andere woorden belastingverhogingen; dit is in de huidige context niet wenselijk;

2° in de Europese context staat het vast dat, voor wat het aantrekken van internationale investeringen betreft, kleine landen toch intrinsiek nadeel blijven ondervinden. Immers, wanneer alle andere parameters dezelfde blijven, zullen internationale investeerders eerder geneigd zijn om te kiezen voor een groter land, ten nadele van een klein land. Kleinere landen moeten dan ook over een eigen beleidsarsenaal kunnen blijven beschikken om ook deze investeerders te kunnen aantrekken;

3° het lidmaatschap van de eenheidsmunt. Eenieder heeft ondertussen begrepen dat het deel uitmaken van een muntunie een veel grotere impact heeft op de socio-economische realiteit van een lidstaat, dan het louter verliezen van wisselkoersautonomie. De impact op de beleidsmogelijkheden voor een lidstaat zijn enorm: zo verliest een lidstaat de greep op de rentevoeten: deze worden bepaald door de ECB, die haar beslissingen staft op basis van Europese overwegingen. Ook verliest de lidstaat de mogelijkheid om tot een devaluatie of revaluatie over te gaan. Indien men in deze context ook het fiscaal instrumentarium zou harmoniseren, dan verliest de lidstaat opnieuw een instrument om een eventuele economische schok op te vangen.

Dit betekent echter niet dat de minister principieel gekant is tegen harmonisering. Maar er zijn afdoende redenen om niet ondoordacht tewerk te gaan.

C. Replieken

De heer Roel Deseyn (CD&V) onthoudt uit de antwoorden van de minister dat hij het extra controlemiddel, dat wordt gecreëerd met het door de banken en financiële instellingen ter beschikking stellen van de fiscus van financiële inlichtingen, niet zal kunnen inzetten voor de belastingcontrole van niet-Belgische inwoners met Belgische rekeningen. Dit omwille van de bestaande bancaire discretieplicht. De spreker betreurt dit, zeker aangezien de minister zelf verklaart transparantie zeer belangrijk te vinden. Het blijft toch vreemd dat de Belgische belastingadministratie de financiële

En ce qui concerne l'harmonisation fiscale au sein de l'UE, le ministre a constaté que de plus en plus de voix s'élèvent au sein de l'Eurogroupe pour ne pas agir dans la précipitation et n'entreprendre que des démarches mûrement réfléchies.

Il y a trois raisons à cela:

1° lorsqu'on parle d'harmonisation dans le contexte européen, il s'agit généralement d'une harmonisation “à la hausse”; en d'autres termes, des hausses d'impôts; ce n'est pas souhaitable dans le contexte actuel;

2° dans le contexte européen, il est clair que lorsqu'il s'agit d'attirer des investissements étrangers, les petits pays continuent quand même intrinsèquement à être défavorisés. En effet, lorsque tous les autres paramètres sont identiques, les investisseurs étrangers sont plutôt tentés d'opter pour un grand pays, au détriment d'un petit pays. Les petits pays doivent dès lors pouvoir continuer à disposer d'un propre arsenal politique pour pouvoir aussi attirer ces investisseurs;

3° la participation à la monnaie unique. Tout le monde a aujourd'hui compris que la participation à l'union monétaire a un impact beaucoup plus grand sur la réalité socio-économique d'un État membre que la seule perte de l'autonomie du taux de change. L'impact sur les possibilités politiques d'un État membre est considérable: c'est ainsi que l'État membre perd la mainmise sur les taux d'intérêt: ceux-ci sont fixés par la BCE, qui fonde ses décisions sur des considérations européennes. Il perd aussi la possibilité de procéder à une dévaluation ou à une réévaluation. Si dans ce contexte, on harmonise également l'instrumentaire fiscal, l'État membre se voit de nouveau privé d'un levier lui permettant de faire face à un éventuel choc économique.

Cela ne signifie pas pour autant que le ministre est opposé au principe d'une harmonisation. Il y a néanmoins des raisons suffisantes pour ne pas agir de manière irréfléchie.

C. Répliques

M. Roel Deseyn (CD&V) retient des réponses du ministre que le moyen de contrôle supplémentaire qui est créé — mise à la disposition du fisc d'informations financières par les banques et les institutions financières — ne pourra pas être utilisé pour le contrôle fiscal des résidents non Belges qui détiennent des comptes en Belgique en raison du devoir de discrétion bancaire existant. L'intervenant le déplore, en particulier dès lors que le ministre dit lui-même qu'il attache beaucoup d'importance à la transparence. Il demeure curieux que l'administration fiscale belge transmette les informations

inlichtingen over deze in België verblijvende buitenlanders zal doorgeven aan de fiscale administratie van het land waarvan deze buitenlanders staatsburger zijn, en dat zij deze inlichtingen zelf niet mag gebruiken in functie van de door haar uit te voeren fiscale controle.

Voorts betreurt de heer Deseyn dat er voor de samenwerking met de ontwikkelingslanden niet meer mogelijk is. Het zou immers dankzij de administratieve samenwerking zijn dat de ontwikkelingslanden in staat zouden moeten zijn om de nodige juridische kaders uit te werken.

De heer Dirk Vandermaelen (sp.a) formuleert drie reacties op het antwoord van de minister:

1° De in het wetsontwerp ingeschreven ongelijke behandeling van Belgen met buitenlandse rekeningen (de fiscus zal voortaan over alle financiële inlichtingen beschikken) en Belgen met enkel Belgische financiële rekeningen (waarvoor de bancaire discretieplicht geldt), betekent een inbreuk op het vrij verkeer van diensten en kapitaal. Het is zo goed als zeker dat de Belgische overheid hiervoor door de Europese instellingen zal worden terechtgewezen. De spreker zal zelf niet nalaten er telkens op te wijzen dat aan deze ongelijke fiscale behandeling een einde moet komen.

2° Voor wat de samenwerking met de ontwikkelingslanden betreft, blijft de spreker aandringen op een voluntaristische houding: via versterking van de belastingadministratie in de veertien partnerlanden van België, moet België met deze landen een systeem kunnen uitwerken dat uitwisseling van financiële inlichtingen van Belgische rekeningen van de staatsburgers van deze landen, tussen België en deze veertien partnerlanden mogelijk maakt. Dit is het minimum dat België toch moet doen, aldus de heer Vandermaelen. Deze ontwikkelingslanden hebben er recht op om te weten hoeveel kapitaalvlucht door eigen staatsburgers zij ondergaan. Het gaat hierbij niet om individuele gegevens die worden overgemaakt, maar over totale bedragen;

3° Voor wat betreft de ingevolge de aanneming van voorliggend wetsontwerp overbodig geworden fiscale regularisatie, blijft de heer Vandermaelen bij zijn standpunt. Er is geen enkele reden meer om de recidivistische fiscale fraudeurs cadeaus te doen!

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) betreurt het dat de minister niet grondiger heeft geantwoord op de veelvuldige vragen van de commissieleden. De spreker verwijst in dit verband naar de specifieke vragen die hijzelf in de eerste ronde formuleerde.

financières concernant ces étrangers résidant en Belgique à l'administration fiscale des pays dont ils sont ressortissants mais que l'administration ne puisse pas utiliser elle-même ces informations en fonction des contrôles fiscaux qu'elle doit effectuer.

M. Deseyn déplore par ailleurs que l'on ne puisse pas faire mieux en faveur de la coopération avec les pays en développement. En effet, la coopération administrative devrait permettre aux pays en développement d'élaborer les cadres juridiques dont ils ont besoin.

M. Dirk Vandermaelen (sp.a) formule trois observations en réaction aux réponses du ministre:

1° L'inégalité de traitement inscrite dans le projet entre les Belges qui détiennent un compte à l'étranger (pour lesquels le fisc disposera dorénavant de toutes les informations financières) et les Belges qui ne détiennent que des comptes financiers belges (auxquels s'applique l'obligation de discrétion bancaire) constitue une infraction à la libre circulation des services et des capitaux. Il est quasi certain que la Belgique sera rappelée à l'ordre par les institutions européennes à ce sujet. L'intervenant ne manquera pas lui-même de souligner systématiquement que cette inégalité de traitement en matière fiscale doit cesser.

2° En ce qui concerne la coopération avec les pays en développement, l'intervenant maintient son insistance en faveur d'une position volontariste: en renforçant l'administration fiscale de ses quatorze pays partenaires, la Belgique doit pouvoir mettre en place, avec ces pays, un système qui permettra l'échange, entre la Belgique et ces pays partenaires, d'informations financières concernant les comptes ouverts en Belgique par des ressortissants desdits pays. Tel est le minimum que la Belgique doit faire selon M. Vandermaelen. Ces pays en développement ont le droit de connaître les fuites de capitaux dont ils sont victimes et que commettent leurs ressortissants. Il ne s'agirait pas ici de communiquer des données individuelles mais bien des montants totaux.

3° En ce qui concerne la régularisation fiscale rendue superflue par l'adoption du projet de loi à l'examen, M. Vandermaelen maintient ses positions: Plus rien ne justifie de faire des cadeaux aux fraudeurs fiscaux récidivistes!

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) déplore que le ministre n'ait pas répondu de manière plus approfondie aux nombreuses questions des membres de la commission. L'intervenant renvoie, à cet égard, aux questions spécifiques qu'il a lui-même posées lors du premier tour de questions.

Zoals ook de heer Vandermaelen, is de heer Gilkinet van oordeel dat, eens de maatregelen voorzien in de bepalingen van het wetsontwerp op kruissnelheid zullen zijn, en er op internationaal niveau systematisch financiële inlichtingen zullen worden uitgewisseld, er geen fiscale regularisatie meer nodig zal zijn. Bovendien verklaart de spreker nu reeds heel wat bedenkingen te hebben bij de in het ontwerp van programmawet I opgenomen bepalingen. (DOC nr. 54 1479/1)

Ook het antwoord van de minister met betrekking tot het niet voorzien van een instemmingsprocedure met de Gewesten, volstaat niet voor de heer Gilkinet. Met de Raad van State, vreest de heer Gilkinet dan ook dat het voorliggende wetsontwerp, waarin dan ook nog een ongelijke behandeling van Belgische belastingbetalers wordt ingeschreven al naargelang zij buitenlandse rekeningen hebben of niet, aangevochten zal worden voor de bevoegde gerechtelijke instanties.

Het antwoord van de minister waarin hij stelt dat het onmogelijk is om in de samenwerking met de ontwikkelingslanden een bepaalde vorm van asymmetrie in te bouwen, stelt de spreker teleur. De Westerse landen zouden juist het goede voorbeeld moeten stellen voor de ontwikkelingslanden en zouden mogelijkheden moeten vinden om zoveel mogelijk transparantie te garanderen opdat zij de belastingontduiking en –ontwijking waarmee deze landen worden geconfronteerd, zouden kunnen aanpakken. De heer Gilkinet kondigt een amendement aan om tegemoet te komen aan deze bekommernis van meer transparantie. Als de cijfers gekend zijn, kunnen de betreffende landen hun belastingstelsels opbouwen en werken aan een echte fiscale rechtvaardigheid.

De laatste antwoorden van de minister inzake transparantie en harmonisatie, ontlokken bij de heer Gilkinet de volgende reactie: men kan in Europa toch geen genoegen nemen met een eengemaakte markt met een eenheidsmunt, zonder meer harmonisatie na te streven op sociaal, economisch en fiscaal vlak. Fiscale wedijver tussen de lidstaten is geen goede zaak, aldus de heer Gilkinet. De enige winnaars zijn in deze zij die hun tegoeden kunnen verplaatsen in functie van bepaalde gunstregimes in de lidstaten (octrooien in Nederland, notionele intrestaftrek in België,...). Aan het einde van de rit zijn het nochtans de lidstaten zelf die zich beroofd weten van belangrijke fiscale inkomsten, broodnodig om de basisopdrachten van de overheid, zoals veiligheid, onderwijs, economische ontwikkeling, sociale zekerheid,... te verzekeren. De heer Gilkinet is dan ook voorstander van de initiatieven van de OESO en de EU met betrekking tot de evolutie naar een gemeenschappelijke Europese heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting.

Comme M. Vandermaelen, M. Gilkinet estime qu'une fois que les mesures prévues par les dispositions du projet de loi auront atteint leur vitesse de croisière et que les renseignements financiers seront systématiquement échangés au niveau international, qu'une régularisation fiscale ne sera plus nécessaire. En outre, l'intervenant affirme dès à présent avoir de nombreuses réserves sur certaines dispositions du projet de loi-programme I (DOC 54 1479/1).

La réponse du ministre concernant le fait qu'aucune procédure d'assentiment n'est prévue avec les Régions ne satisfait pas non plus M. Gilkinet. Comme le Conseil d'État, M. Gilkinet craint dès lors que le projet de loi à l'examen, qui crée en outre une inégalité de traitement entre les contribuables belges selon qu'ils possèdent ou non des comptes à l'étranger, soit contesté devant les instances judiciaires compétentes.

La réponse du ministre selon laquelle il serait impossible de prévoir une certaine forme d'asymétrie dans la collaboration avec les pays en développement, déçoit l'intervenant. Les pays occidentaux devraient précisément donner l'exemple aux pays en développement et trouver des possibilités pour garantir la plus grande transparence possible afin de lutter contre la fraude et l'évasion fiscales auxquelles sont confrontés ces pays. M. Gilkinet annonce un amendement visant à répondre à ce souci d'augmentation de la transparence. Lorsque les chiffres seront connus, les pays concernés pourront mettre sur pied leurs régimes fiscaux et œuvrer à une véritable justice fiscale.

Les dernières réponses du ministre relatives à la transparence et à l'harmonisation suscitent la réaction suivante chez M. Gilkinet: on ne peut tout de même pas se contenter, en Europe, d'un marché unique doté d'une monnaie unique, sans rechercher une plus grande harmonisation sur le plan social, économique et fiscal. Selon M. Gilkinet, la concurrence fiscale entre les États membres n'est pas une bonne chose. Les seuls gagnants en la matière sont ceux qui peuvent déplacer leurs avoirs en fonction de certains régimes de faveur prévus par certains États membres (brevets aux Pays-Bas, déduction des intérêts notionnels en Belgique,...). En fin de compte, ce sont pourtant les États membres eux-mêmes qui se voient privés de recettes fiscales importantes, qui sont indispensables pour assurer les missions de base des pouvoirs publics, comme la sécurité, l'enseignement, le développement économique, la sécurité sociale,... M. Gilkinet est dès lors favorable aux initiatives de l'OCDE et de l'UE concernant l'évolution vers une base imposable européenne commune pour l'impôt des sociétés.

Aansluitend op de laatste tussenkomst van de heer Gilkinet, deelt *de heer Benoît Dispa (cdH)* de visie dat de enige juiste weg die van de Europese harmonisering is. Het gaat hierbij niet om een totale uniformisering, zo verduidelijkt nog de heer Dispa. Op dit ogenblik is het een slechte zaak voor de lidstaten dat er onvoldoende Europese harmonisering is op fiscaal vlak.

Het antwoord van de minister in verband met de sancties, voldoet de spreker niet. De heer Dispa gelooft niet echt in het ontradend karakter van de mogelijke reputatieschade. Op een cynische manier zou dit voor sommigen zelfs een reden kunnen zijn om hun geld aan de betreffende financiële instelling toe te vertrouwen. De heer Dispa blijft dan ook van oordeel dat hogere boetes aangewezen zijn.

Voorts neemt de heer Dispa, zoals de heer Gilkinet, akte van het feit dat de minister het oneens blijft met de Raad van State over de omzettingvorm van de internationale verdragen en Europese richtlijn en inzake de ongelijke behandeling van de Belgische belastingbetalers. Het gaat hierbij niet alleen om een strikt juridische redenering, zo stelt de heer Dispa. Men kan bovendien niet uit het oog verliezen dat de gewesten toch bevoegd zijn voor de successierechten. Zij hebben er dan toch ook belang bij kennis te kunnen nemen van de door de buitenlandse belastingdiensten verstrekte financiële inlichtingen. Het ware voorzichtiger geweest een instemmingsprocedure met de Gewesten te voorzien.

Tot slot vraagt de heer Dispa de minister erop toe te zien dat de FOD Financiën over voldoende middelen zou beschikken om alle taken die haar worden toevertrouwd tot een goed einde te brengen.

De heer Marco Van Hees (Ptb-Go!) sluit zich aan bij de laatste door de heer Dispa geuite bekommernis. De minister antwoordde immers nogal ontwijkend op deze vraag, aldus de spreker.

Ook het antwoord van de minister met betrekking tot de sancties, volstaat niet voor de heer Van Hees. De spreker is van oordeel dat er een ander soort sancties zou moeten worden uitgewerkt, willen ze voldoende ontradend zijn. Bovendien begrijpt de spreker niet goed hoe de hoogte van de boete zal worden bepaald, gezien het feit dat de belastingadministratie niet zal weten hoeveel financiële inlichtingen niet zullen zijn meegedeeld. Anders dan de minister, gelooft de heer Van Hees niet in de sanctie van de reputatieschade.

Ten slotte verklaart de heer Van Hees ongerust te zijn over de verklaringen van de minister met betrekking tot meer fiscale harmonisatie op Europees niveau. Immers, de heer Van Hees is van oordeel dat dergelijke

Dans la foulée de la dernière intervention de M. Gilkinet, *M. Benoît Dispa (cdH)* partage le point de vue selon lequel la seule voie correcte est celle de l'harmonisation européenne, même s'il ne doit pas s'agir, selon lui, d'une uniformisation intégrale. Pour l'heure, le manque d'harmonisation européenne en matière fiscale dessert les États membres.

La réponse du ministre au sujet des sanctions ne satisfait pas l'intervenant. M. Dispa ne croit pas vraiment au caractère dissuasif d'une atteinte éventuelle à la réputation. Assez cyniquement, d'aucuns pourraient même y voir une raison de confier leur argent à l'établissement financier en question. M. Dispa maintient donc qu'une hausse des amendes s'impose.

Le membre prend acte, comme M. Gilkinet, du désaccord persistant du ministre avec le Conseil d'État au sujet du mode de transposition des traités internationaux et des directives européennes et de l'inégalité de traitement des contribuables belges. Pour M. Dispa, cela va au delà d'un raisonnement strictement juridique. Il ne faut de surcroît pas perdre de vue que les Régions sont compétentes en matière de droits de succession. Elles ont donc tout intérêt à pouvoir prendre connaissance des informations financières communiquées par les services fiscaux. Il aurait été plus prudent de prévoir une procédure d'assentiment avec les Régions.

L'intervenant demande enfin au ministre de veiller à ce que le SPF Finances dispose de moyens suffisants pour pouvoir mener à bien toutes les missions qui lui sont confiées.

M. Marco Van Hees (Ptb-Go!) se rallie à la dernière préoccupation formulée par M. Dispa. Il estime en effet que, dans sa réponse, le ministre a plutôt éludé cette question.

M. Van Hees juge en outre la réponse du ministre relative aux sanctions insuffisante. Pour l'intervenant, si l'on recherche un effet suffisamment dissuasif, il faut créer un autre type de sanctions. Il ne comprend en outre pas bien comment la hauteur des sanctions sera déterminée, étant donné que l'administration fiscale ignorera combien de données fiscales ont été communiquées. Contrairement au ministre, M. Van Hees ne croit pas qu'une atteinte à la réputation sanctionnera les établissements.

M. Van Hees se dit enfin préoccupé par les déclarations du ministre concernant l'harmonisation fiscale au niveau européen. Il considère en effet que ce type de propos renforce la réputation qu'a la Belgique auprès de

verklaringen er mee toe bijdragen dat België door sommigen als een soort van belastingparadijs wordt bestempeld, waar er heel wat fiscale vrijstellingsniches bestaan. De heer Van Hees is dan ook van oordeel dat transparantie noodgedwongen gepaard moet gaan met meer harmonisatie.

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Dit artikel betreft de constitutionele bevoegdheidsgrondslag en wordt eenparig aangenomen.

Art. 2 tot 4

Artikel 2 omschrijft het kader voor de bij de financiële diensverleners berustende verplichting om automatisch inlichtingen mede te delen die betrekking hebben op hun klanten.

De artikelen 3 en 4 bevatten begripsbepalingen.

Voor de toepassing van de wet hebben de termen en uitdrukkingen die erin voorkomen de betekenis die door de wet is omschreven in haar Bijlagen I, II en III, die een integrerend deel uitmaken van de wet.

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

De artikelen 2 tot 4 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

*
* *

De artikelen 5 tot 12 bevatten de verplichtingen voor een rapporterende financiële instelling om inlichtingen te verstrekken met betrekking tot de te rapporteren rekeningen en tot de betalingen die gedaan werden aan niet-participerende financiële instellingen.

De artikelen 13 tot 17 bevatten de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

*
* *

certain: un paradis fiscal, avec de nombreuses niches d'exonération. Le membre estime que la transparence doit nécessairement aller de pair avec l'harmonisation.

III. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Article 1er

Cet article précise le fondement constitutionnel en matière de compétence et est adopté à l'unanimité.

Art. 2 à 4

L'article 2 circonscrit le cadre dans lequel s'inscrivent les obligations des prestataires de services financiers de communiquer automatiquement des renseignements concernant leurs clients.

Les articles 3 et 4 contiennent des définitions.

Aux fins de l'application de la loi, les termes et expressions qui y figurent ont le sens qui est défini par la loi dans ses Annexes I, II et III qui font partie intégrante de la loi.

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation.

Les articles 2 à 4 sont successivement adoptés à l'unanimité.

*
* *

Les articles 5 à 12 prévoient les obligations pour une institution financière déclarante de communiquer des renseignements concernant les comptes déclarables et des paiements faits à des institutions financières non participantes.

Les articles 13 à 17 contiennent les dispositions relatives à la confidentialité et à la protection de la vie privée.

*
* *

Art. 5

Paragraaf 2 van dit artikel geeft een overzicht van de inlichtingen die elke rapporterende financiële instelling in principe voor elke te rapporteren rekening moet mededelen aan de Belgische bevoegde autoriteit.

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!) wenst, met betrekking tot artikel 5, § 2, te weten hoe dit samen met hetgeen is bepaald in artikel 6 moet worden gelezen.

Artikel 6 voorziet in een uitzondering op de verplichting om een TIN mede te delen wanneer de te rapporteren rekening een reeds bestaande rekening is, met andere woorden, een rekening die geopend werd voordat de rapporterende financiële instelling voor de eerste keer inlichtingen over die rekening moet verstrekken. In zulk geval moet het TIN enkel medegedeeld worden wanneer het voorkomt in de dossiers van de rapporterende financiële instelling.

Is het mogelijk dat een financiële instelling een rekening opent zonder over de TIN-gegevens te beschikken? Laat de wet dat toe? De spreker kan niet anders dan zich hierover verbazen.

De minister antwoordt dat het *in casu* gaat om zeer oude rekeningen waarover de financiële instellingen geen bijkomende gegevens heeft. Dit is een realiteit.

Mevrouw Veerle Wouters (N-VA) heeft twee vragen:

1° Een financiële instelling dient o.a. de rechtsgebieden waarvan de cliënt inwoner is mee te delen. Kan de minister een voorbeeld geven waarbij een persoon inwoner is van meer dan één rechtsgebied?

2° De vierde witwasrichtlijn voorziet dat de lidstaten ervoor zorgen dat informatie over de uiteindelijk begunstigen in volledige overeenstemming met het Unierecht wordt bewaard in een centraal register dat zich buiten de vennootschap bevindt. Dat zal de naleving van de witwaswetgeving door meldingsplichtige personen vergemakkelijken. Nu dienen zij deze inlichtingen na te trekken bij hun cliënt.

Voorliggend wetsontwerp spreekt van uiteindelijke belanghebbenden. Heeft dat dezelfde betekenis als in de witwaswetgeving? Indien niet, wat is dan het verschil? Indien wel, waarom wordt niet dezelfde term gebruikt?

De minister antwoordt dat de terminologie “rechtsgebieden waarvan de cliënt inwoner is”, wordt gehanteerd

Art. 5

Le paragraphe 2 liste les renseignements que chaque institution financière déclarante doit, en principe, communiquer à l'autorité compétente belge pour chaque compte déclarable.

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) s'enquiert de la manière dont l'article 5, § 2 doit être lu conjointement avec le prescrit de l'article 6.

L'article 6 prévoit une exception à l'obligation de fournir un NIF lorsque le compte déclarable est un compte préexistant, c'est-à-dire un compte ouvert avant que des renseignements ne doivent être communiqués pour la première fois par l'institution financière déclarante en ce qui concerne ledit compte. En pareil cas, le NIF ne doit être communiqué que s'il figure dans les dossiers de l'institution financière déclarante.

Une institution financière peut-elle ouvrir un compte sans disposer des données relatives au NIF? Est-ce autorisé par la loi? L'intervenant ne peut que s'en étonner.

Le ministre répond qu'il s'agit, en l'occurrence, de comptes très anciens au sujet desquels les institutions financières ne disposent pas de données supplémentaires. C'est une réalité.

Mme Veerle Wouters (N-VA) pose deux questions:

1° Une institution financière doit notamment communiquer les juridictions de résidence du client. Le ministre peut-il donner un exemple dans lequel une personne réside dans plus d'une juridiction?

2° La quatrième directive sur le blanchiment prévoit que les États membres veillent à ce que les informations sur les bénéficiaires effectifs soient conservées dans un registre central tenu en dehors de la société, dans le plein respect du droit de l'Union. Cette disposition facilitera le respect de la législation sur le blanchiment par les personnes soumises à l'obligation de déclaration. Ces dernières doivent à présent contrôler ces renseignements auprès de leur client.

Dans le projet de loi à l'examen, il est question de personnes détenant le contrôle. Ce terme a-t-il le même sens que dans la législation sur le blanchiment? Si ce n'est pas le cas, quelle est la différence? Si c'est le cas, pourquoi le même terme n'est-il pas utilisé?

Le ministre répond que l'expression “juridictions de résidence du client” est utilisée parce que les régimes

omdat men wereldwijd te maken heeft met zeer verschillende belastingstelsels: voor het FATCA-akkoord is de belastingplichtige een natuurlijke persoon met de Amerikaanse nationaliteit: een Amerikaan die in België verblijft, kan met andere woorden zowel een belastingplichtige in België zijn als in de Verenigde Staten. Afhankelijk van de betrokken inkomsten, wordt een verdeling toegepast op basis van het dubbele belastingverdrag. De gegevens kunnen ook belangrijk zijn voor buitenlandse mogelijkheden op basis van andere criteria dan de in België gekende criteria.

Artikel 5 wordt aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Art. 6

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) leest in de tekst van artikel 6 ook dat voor een reeds bestaande rekening de rapporterende financiële instelling verplicht is om redelijke inspanningen te leveren om het TIN en de geboortedatum te verkrijgen. Wat betekent “een redelijke inspanning”? Welke sancties zijn er in dit verband voorzien? Zijn dat de sancties die voorzien zijn in de artikelen 18 en 19 van het wetsontwerp?

De minister antwoordt dat de “redelijke inspanning” geval per geval zal worden beoordeeld. Deze regelgeving is vooral bedoeld voor slapende rekeningen, waarvan het zeer moeilijk is om aan te tonen wie de rekeninghouder is. In elk geval zal de financiële instelling moeten aantonen dat zij voldoende inspanningen heeft geleverd. Als de instellingen deze redelijke inspanningen kan aantonen, zullen er geen sancties worden toegepast. Het is een Autoriteit in de schoot van de FOD Financiën die de beoordeling zal maken in het kader van de algemene controle op de financiële instelling.

Artikel 6 wordt eenparig aangenomen.

Art. 7 tot 14

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

De artikelen 7 tot 14 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

Art. 15

De heer Ahmed Laaouej c.s. dient een amendement nr. 8 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt in § 3 de woorden die betrekking hebben op de bewaartermijn van 7 jaar weg te laten.

fiscaux auxquels on a affaire au niveau mondial sont très différents: le contribuable est une personne physique de nationalité américaine selon l'Accord FATCA. En d'autres termes, un Américain qui séjourne dans notre pays peut tout aussi bien être un contribuable tout aussi en Belgique qu'aux États-Unis. En fonction des revenus concernés, une répartition est appliquée sur la base de la convention préventive de la double imposition. Les données peuvent aussi être importantes pour des puissances étrangères sur la base d'autres critères que ceux qui sont connus en Belgique.

L'article 5 est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 6

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) lit également dans le texte de l'article 6 que, pour un compte préexistant, l'institution financière déclarante est tenue de déployer des efforts raisonnables pour se procurer le NIF et la date de naissance. Qu'entend-t-on par des “efforts raisonnables”? Quelles sanctions sont-elles prévues à cet égard? S'agit-il des sanctions prévues dans les articles 18 et 19 du projet de loi?

Le ministre répond que les “efforts raisonnables” seront évalués au cas par cas. Cette réglementation vise surtout les comptes dormants pour lesquels il est très difficile de démontrer qui en est le titulaire. En tout cas, l'institution financière devra démontrer qu'elle a déployé des efforts suffisants. Si elle en est mesure d'en apporter la preuve, aucune sanction ne sera infligée. Une autorité au sein du SPF Finances se prononcera dans le cadre du contrôle général de l'institution financière.

L'article 6 est adopté à l'unanimité.

Art. 7 à 14

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation.

Les articles 7 à 14 sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 15

M. Ahmed Laaouej et consorts présentent un amendement n° 8 — (DOC 54 1448/2) tendant à supprimer, au paragraphe 3, les mots relatifs au délai de conservation de 7 ans.

De heer Stéphane Crusnière, mede-indiener, verduidelijkt dat het inadequaat is om de bewaartermijn van de gegevens af te stemmen op de aanslagtermijn in geval van fraude (7 jaar). Immers, deze gegevens zouden ook zeer nuttig zijn in de strijd tegen de witwas, het terrorisme en de georganiseerde criminaliteit.

Amendement nr. 8 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 15 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Art. 16

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 16 wordt eenparig aangenomen.

Art. 17

De heer Dirk Vandermaelen c.s. dient een amendement nr.3 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt paragraaf 2, eerste gedachtenstreepje, aan te vullen opdat de financiële inlichtingen ook zouden kunnen worden aangewend als bewijsmiddel om de strafvervolgning te kunnen instellen voor witwas, georganiseerde misdaad, terrorisme, wapen- en mensenhandel.

De heer Vandermaelen zou het een gemiste kans vinden, mocht hetgeen in het amendement nr.3 wordt voorgesteld, worden verworpen.

De heer Gilkinet verklaart uitdrukkelijk dit amendement te steunen, gezien de recente terroristische aanslagen. Het is immers een gekend gegeven dat IS over gigantische geldmiddelen beschikt via de verkoop van aardolie, smokkel en mensenhandel. Daarmee worden ook de terroristische aanslagen in Europa gefinancierd.

Het amendement nr. 3 getuigt volgens de heer Gilkinet dan ook alleen maar van gezond verstand.

De minister verduidelijkt dat het wetsontwerp enkel de omzetting is van de internationale akkoorden betreffende de automatische uitwisseling van financiële inlichtingen tussen België en een deelnemende jurisdictie. Voorzichtigheid is dan ook geboden bij het eenzijdig verruimen van het toepassingsgebied ervan.

Hoewel hij de inhoud van het amendement nr. 3 als zeer constructief beoordeelt, wijst *de heer Deseyn* er nog op dat het advies van de Privacycommissie ter zake duidelijk is en hij citeert:

M. Stéphane Crusnière, co-auteur, explique qu'il est inapproprié d'aligner le délai de conservation des données sur le délai d'imposition en cas de fraude (7 ans). En effet, ces données pourraient aussi s'avérer très utiles dans la lutte contre le blanchiment, le terrorisme et la criminalité organisée.

L'amendement n° 8 est rejeté par 10 voix contre 3 et une abstention.

L'article 15 est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Art. 16

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

L'article 16 est adopté à l'unanimité.

Art. 17

M. Dirk Vandermaelen et consorts présentent un amendement n° 3 (DOC 54 1448/2) tendant à compléter le paragraphe 2, premier tiret, afin que les renseignements financiers puissent aussi être utilisés en tant que moyen de preuve afin de pouvoir engager des poursuites pénales en matière de blanchiment d'argent, de terrorisme, de crime organisé, de trafic d'armes et d'êtres humains.

M. Vandermaelen estime que l'on manquerait une occasion si l'amendement n° 3 était rejeté.

M. Gilkinet déclare explicitement soutenir cet amendement, eu égard aux récents attentats terroristes. Il est en effet connu que l'EI dispose de moyens financiers énormes grâce à la vente de pétrole, au trafic et à la traite d'êtres humains. Ces moyens permettent aussi de financer les attentats terroristes en Europe.

Selon M. Gilkinet, l'amendement n° 3 est dicté par le seul bon sens.

Le ministre précise que le projet de loi n'est que la transposition des accords internationaux relatifs à l'échange automatique de renseignements financiers entre la Belgique et toutes les juridictions partenaires. Il se recommande dès lors d'être prudent en élargissant unilatéralement le champ d'application.

Même s'il juge la teneur de l'amendement n° 3 très constructive, *M. Deseyn* fait observer que l'avis de la Commission de la protection de la vie privée est très clair en la matière et il cite:

“15. Het oude wetsontwerp liet dus, op voorwaarde van wederkerigheid, het gebruik toe van aan het buitenland doorgegeven inlichtingen in het raam van bepaalde inbreuken, andere dan louter fiscale, zoals het witwassen van geld, corruptie of financiering van terrorisme.

16. De Commissie herinnerde er in dit verband aan dat een dergelijke uitzondering met betrekking tot deze inbreuken slechts denkbaar is indien de uitgewisselde informatie niet kan worden bekomen op basis van een ander geëigend samenwerkingsinstrument, en dit in de mate dat een strafrechtelijk onderzoek een zaak blijft van de ter zake bevoegde autoriteiten, wat a priori niet het geval is van belastingadministraties. Niet zozeer het feit dat fiscale inlichtingen gebruikt worden in het raam van een strafprocedure vormt een probleem, maar wel dat geen gebruik wordt gemaakt van de bestaande samenwerkingsinstrumenten te voordele van een uitzonderingswetgeving met fiscaal doeleinde. Daarom vroeg zij dat artikel 18, § 3, eerste streepje zou worden geschrapt en dat de geëigende strafrechtelijke samenwerkingsinstrumenten die voorhanden zijn zouden worden gebruikt.” (Doc. nr. 54 1448/1, Blz.155)

Het is immers op basis van het advies van de Privacycommissie over het voorontwerp van wet dat de minister zijn tekst nog heeft aangepast en de link naar de strijd tegen het terrorisme heeft geschrapt.

De heer Vandermaelen leest het betreffende wetsartikel voor en onderlijnt dat de door hem voorgestelde uitbreiding van de toepassing ervan, perfect op zijn plaats is.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open VLD) is van oordeel dat het amendement in dit wetsontwerp niet op zijn plaats is. Er moet een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen de uitwisseling van financiële inlichtingen enerzijds en de strijd tegen de financiële misdaad anderzijds. Het tweede kadert duidelijk in de wetgeving inzake opsporing- en gerechtelijk onderzoek. Daarvoor werden specifieke instrumenten ontwikkeld. *Mevrouw Van Cauter* nodigt de commissieleden uit de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financieel stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme én artikel 226 van de wet houdende wijzigingen van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie (de zogenaamde Pot Pourri –II-wet) eens grondig te bestuderen. Met dit wetsartikel wordt de in artikel 35, § 2, van de wet van 1993 voorziene uitwisseling van inlichtingen tussen de Belgische bevoegde diensten, reeds verstrekt.

“15. L’ancien projet de loi permettait donc l’utilisation des renseignements transmis à l’étranger, sous condition de réciprocité, dans le cadre de certaines infractions autres que purement fiscales, telles que le blanchiment de capitaux, la corruption ou le financement du terrorisme.

16. La Commission a rappelé à cet égard qu’une telle exception concernant ces infractions ne pouvait être envisagée que si les informations échangées ne pouvaient être obtenues sur base d’un autre instrument de coopération approprié, ce également dans la mesure où une enquête pénale doit demeurer l’apanage des autorités compétentes en la matière, ce qui n’est *a priori* pas le cas des administrations fiscales. Ce n’est pas le fait que des renseignements fiscaux soient utilisés à dessein de servir dans le cadre d’une procédure pénale qui pose problème, mais bien que les instruments de coopération existant en la matière ne soient pas mobilisés au profit d’une législation d’exception, à finalité fiscale. A ce titre, elle a demandé que soit supprimé l’article 18, § 3, premier tiret et que les instruments de coopération pénale appropriés qui existent soient utilisés.” (Doc 54 1448/1, p.164)

C’est en effet sur la base de l’avis de la Commission de la protection de la vie privée sur l’avant-projet de loi que le ministre a encore modifié son texte et a supprimé le lien avec la lutte contre le terrorisme.

M. Vandermaelen lit l’article de loi en question et souligne que l’élargissement qu’il propose de son application est parfaitement justifié.

Mme Carina Van Cauter (Open VLD) considère que l’amendement n’a pas sa place dans ce projet de loi. Il convient d’opérer clairement une distinction entre l’échange de renseignements financiers, d’une part, et la lutte contre la criminalité financière, d’autre part. Le second aspect s’inscrit clairement dans le cadre de la législation en matière d’information et d’instruction. Des instruments spécifiques ont été développés à cet effet. *Mme Van Cauter* invite les membres de la commission à examiner attentivement la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l’utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et l’article 226 de la loi modifiant le droit pénal et la procédure pénale et portant des dispositions diverses en matière de justice (la loi “Pot Pourri –II”). Cet article renforce déjà l’échange de renseignements entre les services compétents belges prévu dans l’article 35, § 2, de la loi de 1993.

Zowel de heer Dispa als de heer Van Hees wijzen er toch op dat één van de vaststellingen van de Parlementaire Onderzoekscommissie Fiscale Fraude juist was dat er een duidelijke link was tussen fiscale fraude en financiering van de georganiseerde criminaliteit.

Beide heren steunen dan ook het amendement nr.3.

De heer Van Hees begrijpt de koudwatervrees van de leden van de meerderheidspartijen niet.

De minister herinnert eraan dat in september 2015 een volledige regelgeving werd goedgekeurd die de overheid autoriseert om tegoeden van terroristische groeperingen te bevriezen. De regering neemt met andere woorden voldoende maatregelen. Het blijkt evenwel niet zo eenvoudig om deze maatregelen toe te passen. Hij pleit er dan ook voor om zich meer te concentreren op de uitvoering van de bestaande regelgeving ter zake, vooraleer nieuwe wettelijke bepalingen goed te keuren.

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) verklaart het toch te betreuren dat de internationale dimensie, die met voorliggend wetsontwerp wordt aangeboord, enkel voor de strijd tegen de fiscale fraude zal kunnen worden ingezet. Voorts is hij van oordeel dat de Privacycommissie in haar advies toch wel haar bevoegdheid te buiten gaat. De Raad van State maakte in dit verband geen opmerking, zo stelde de heer Gilkinet vast.

Hij zal dan ook het amendement nr. 3 steunen.

De heer Vandermaelen verduidelijkt nogmaals het onderscheid tussen de eerder geciteerde wet van 1993 en de bepalingen van het voorliggende wetsontwerp. Hij begrijpt dan ook niet dat de door het wetsontwerp extra ter beschikking zijnde financiële gegevens niet zullen mogen worden gebruikt in de strijd tegen de financiële criminaliteit in het algemeen.

De heer Deseyn en mevrouw Van Cauter roepen de commissieleden op geen amalgaam te maken van de verscheidene wettelijke middelen in de strijd tegen de fiscale fraude en de strijd tegen de financiële criminaliteit in het algemeen.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

Artikel 17 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

*
* *

Tant M. Dispa que M. Van Hees font quand même remarquer que l'une des constatations de la commission d'enquête parlementaire sur la Fraude fiscale était précisément l'existence d'un lien entre la fraude fiscale et le financement de la criminalité organisée.

Tous deux soutiennent dès lors l'amendement n° 3.

M. Van Hees ne comprend pas la frilosité des membres des partis de la majorité.

Le ministre rappelle qu'une réglementation complète autorisant les autorités à geler les avoirs de groupements terroristes a été adoptée en septembre 2015. En d'autres termes, le gouvernement prend les mesures nécessaires. L'application de ces mesures ne s'avère cependant pas si aisée. Il plaide dès lors pour que l'on se concentre plutôt sur l'exécution de la réglementation actuelle en la matière, avant d'adopter de nouvelles dispositions légales.

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) déclare regretter néanmoins que la dimension internationale, que le projet de loi à l'examen rencontre, ne puisse être valorisée que pour la lutte contre la fraude fiscale. Il estime par ailleurs que, dans son avis, la Commission de la protection de la vie privée outrepassa malgré tout ses compétences. M. Gilkinet a constaté que le Conseil d'État n'a formulé aucune observation en la matière.

Il soutiendra dès lors l'amendement n° 3.

M. Vandermaelen précise une fois encore la distinction existant entre la loi précitée de 1993 et les dispositions du projet de loi à l'examen. Aussi ne comprend-il pas que les données financières supplémentaires mises à disposition grâce au projet de loi ne pourront pas être utilisées dans le cadre de la lutte contre la criminalité financière en général.

M. Deseyn et Mme Van Cauter appellent les membres de la commission à ne pas faire d'amalgame entre les différents moyens légaux utilisés dans la lutte contre la fraude fiscale et ceux utilisés dans la lutte contre la criminalité financière en général.

L'amendement n° 3 est rejeté par 10 voix contre 4.

L'article 17 est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

*
* *

De artikelen 18 en 19 bepalen de sancties ingeval van overtreding van de wet.

*
* *

Art. 18

Paragraaf 3 bepaalt dat de administratieve geldboetes waarin de paragrafen 1 en 2 voorzien, niet van toepassing zijn wanneer een inbreuk voortvloeit uit omstandigheden die de rapporterende financiële instelling niet kon voorzien of voorkomen.

De heer Gilkinet wenst te vernemen wie deze omstandigheden zal beoordelen, aangezien het toch om een subjectieve appreciatie gaat.

De minister antwoordt dat het een algemeen rechtsprincipe betreft dat, indien een rechtsonderhorige zijn uiterste best doet inlichtingen aan te leveren en buiten zijn wil en medeweten foutieve gegevens doorgeeft (bijvoorbeeld door fraude van een derde), geen administratieve geldboetes worden opgelegd.

De heer Dirk Vandermaelen c.s. dient een amendement nr.1 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt de bedragen van de in het wetsontwerp voorziene boetes te verhogen.

Het amendement wordt ingetrokken door de hoofdindieners.

De heer Georges Gilkinet dient een amendement nr.4 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt in § 1, het bedrag van de boete te verhogen van 1000 EUR tot 10 000 EUR.

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

De heer Georges Gilkinet dient een amendement nr.5 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt in § 2, het bedrag van de boete te verhogen van 2500 EUR tot 25 000 EUR.

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

De heer Georges Gilkinet dient een amendement nr.6 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt in § 4, in te schrijven dat de geldboetes ingeval van bedrieglijk opzet te vertienvoudigen of te verviervoudigen.

Les articles 18 et 19 définissent les sanctions applicables en cas d'infraction à la loi.

*
* *

Art. 18

Le paragraphe 3 dispose que les amendes administratives prévues aux paragraphes 1er et 2 ne sont pas applicables lorsqu'une infraction résulte de circonstances que l'institution financière déclarante n'a pu prévoir ou prévenir.

M. Gilkinet demande qui appréciera ces circonstances, dès lors qu'il s'agit quand même d'une appréciation subjective.

Le ministre répond qu'il s'agit d'un principe général de droit, qui veut que lorsqu'un justiciable met tout en œuvre pour fournir des renseignements et qu'indépendamment de sa volonté et à son insu, il communique des données erronées (par exemple, en raison de la fraude commise par un tiers), il ne se verra pas infliger d'amendes administratives.

M. Dirk Vandermaelen et consorts présentent un amendement n° 1 (DOC 54 1448/2) tendant à majorer les montants des amendes prévues par le projet de loi.

Cet amendement est retiré par son auteur principal.

M. Georges Gilkinet présente un amendement n° 4 (DOC 54 1448/2) tendant à faire passer de 1000 à 10 000 euros le montant de l'amende prévue au § 1er.

L'amendement n° 4 est rejeté par 10 voix contre 4.

M. Georges Gilkinet présente un amendement n° 5 (DOC 54 1448/2) tendant à faire passer de 2500 à 25 000 euros le montant de l'amende prévue au § 2.

L'amendement n° 5 est rejeté par 10 voix contre 4.

M. Georges Gilkinet présente un amendement n° 6 (DOC 54 1448/2) tendant à multiplier par dix ou par cinq les amendes prévues en cas d'intention frauduleuse.

Amendement nr. 6 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

De heer Gilkinet verklaart te betreuren dat de amendementen die ertoe strekten de boetes te verhogen, werden verworpen. De door de minister aangekondigde reputatieschade zal bovendien niet veel voorstellen aangezien in het wetsontwerp nergens een publicatie van de overtredingen is voorzien. Bovendien overtuigt de boete overeenkomstig het aantal rekeningen hem niet. Dit zegt immers niets over de hoegrootheid van de bedragen die op de rekeningen staan.

Artikel 18 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 4.

Art. 19

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 19 wordt eenparig aangenomen.

Art. 19/1 (nieuw)

De heer Dirk Vandermaelen c.s. dient een amendement nr.2 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt een nieuw artikel 19/1 in te voegen in het wetsontwerp waardoor het verlies van de banklicentie als sanctie wordt ingeschreven ingeval van bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden.

Amendement nr.2 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

Art. 19/2 (nieuw)

De heer Georges Gilkinet dient een amendement nr.7 in (DOC 54 1448/2) dat ertoe strekt een nieuw artikel 19/2 in het wetsontwerp in te voegen dat voorziet in de verplichting voor elke Belgische bankinstelling jaarlijks per land een statistisch rapport op te stellen in verband met het aantal te rapporteren rekeningen en de betrokken financiële bedragen. Vervolgens stelt de Nationale Bank een gecumuleerd statistisch verslag per land op dat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt overgezonden en bekendgemaakt.

De heer Gilkinet verwijst naar de schriftelijke verantwoording bij het amendement. (zie DOC 54 1448/2, blz.8)

De heer Dirk Vandermaelen vraagt uitdrukkelijk de steun van de commissie voor dit amendement vanuit de algemene bekommernis voor transparantie.

L'amendement n° 6 est rejeté par 10 voix contre 4.

M. Gilkinet déplore que les amendements tendant à majorer les amendes soient rejetés. En outre, l'atteinte à la réputation annoncée par le ministre ne pèsera pas lourd dès lors que le projet de loi ne prévoit nulle part la publication des infractions. De plus, il n'est pas convaincu par la correspondance établie entre l'amende et le nombre de comptes. En effet, cette disposition ne permet pas de connaître les montants placés sur les comptes.

L'article 18 est adopté par 10 voix contre 4.

Art. 19

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

L'article 19 est adopté à l'unanimité.

Art. 19/1 (nouveau)

M. Dirk Vandermaelen et consorts présentent un amendement n° 2 (DOC 54 1448/2) tendant à insérer, dans le projet de loi, un nouvel article 19/1 sanctionnant l'intention frauduleuse ou à dessein de nuire par la perte de la licence bancaire.

L'amendement n° 2 est rejeté par 10 voix contre 4.

Art. 19/2 (nouveau)

M. Georges Gilkinet présente un amendement n° 7 (DOC 54 1448/2) qui tend à insérer dans le projet de loi un nouvel article 19/2 prévoyant l'obligation, pour chaque institution bancaire belge, d'établir annuellement un rapport statistique par pays quant au nombre de comptes déclarables et aux montants financiers concernés. La Banque Nationale établit ensuite un rapport statistique aggloméré pays par pays. Ce rapport est transmis à la Chambre des représentants et publié.

M. Gilkinet renvoie à la justification écrite de l'amendement (voir DOC 54 1448/2, p. 8).

M. Dirk Vandermaelen demande explicitement à la commission de soutenir cet amendement, dans un souci général de transparence.

Amendement nr. 7 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4.

*
* *

Artikel 20 van het wetsontwerp bepaalt de inwerking treding.

Artikel 21 voorziet een delegatie aan de Koning.

*
* *

Art. 20 en 21

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt. De artikelen 20 en 21 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

*
* *

De heer Dirk Vandermaelen (sp.a) verklaart dat hij, ondanks het feit dat de politieke meerderheid weigert om van de zeer waardevolle informatie, die op basis van het wetsontwerp zal kunnen worden verzameld, gebruik te maken om de strijd tegen de financiering van het terrorisme te voeren, het wetsontwerp toch zal steunen. Het politieke debat is, wat het Kamerlid betreft, echter niet gesloten en wordt verder gezet in de plenaire vergadering.

*
* *

Het geheel van het wetsontwerp, de bijlagen I, II en III inbegrepen, wordt eenparig aangenomen.

De rapporteurs,

De voorzitter,

Roel DESEYN
Benoît PIEDBOEUF

Eric VAN ROMPUY

Bepalingen die een uitvoeringsmaatregel vereisen (artikel 78.2, vierde lid, van het Reglement):

artikelen 2, 3, 9, 10, 70, 71, 87 en 90.

L'amendement n° 7 est rejeté par 10 voix contre 4.

*
* *

L'article 20 du projet de loi fixe l'entrée en vigueur.

L'article 21 prévoit une délégation au Roi.

*
* *

Art. 20 et 21

Ces articles ne font l'objet d'aucune observation et sont successivement adoptés à l'unanimité.

*
* *

M. Dirk Vandermaelen (sp.a) déclare que, malgré le refus de la majorité politique d'utiliser, dans la lutte contre le financement du terrorisme, les informations très précieuses qui pourront être recueillies en vertu du projet de loi, il soutiendra néanmoins celui-ci. Pour sa part, le débat parlementaire n'est toutefois pas clos et il se poursuivra en séance plénière.

*
* *

L'ensemble du projet de loi, en ce compris les annexes I, II et III, est adopté à l'unanimité.

Les rapporteurs,

Le président,

Roel DESEYN
Benoît PIEDBOEUF

Eric VAN ROMPUY

Dispositions nécessitant une mesure d'exécution (article 78.2, alinéa 4, du Règlement):

les articles 2, 3, 9, 10, 70, 71, 87 et 90.

BIJLAGEN

ANNEXES

Omzettingstabellen van Richtlijn 2014/107/EU

CONCORDANTIETABEL ONTWERP VAN WET - RICHTLIJN

Ontwerp van wet tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen.	Richtlijn 2014/107 EU van 9 december 2014.	Opmerkingen Een verwijzing naar de wet tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen zal met een afzonderlijk ontwerp van wet ingevoegd worden in artikel 338, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (hierna WIB 92 genoemd).
Artikel 1		De wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.
Artikel 2	Art. 2.1 - Derde lid.	Verwijzing naar richtlijn 2014/107/EU van de Raad van 9 december 2014 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied.
Artikel 3.	Art. 1.2) b) – Derde paragraaf.	Bedrag en aard van betalingen.
Artikel 4.	Art. 1.2) b) – Derde paragraaf.	Bedrag en aard van betalingen.
Artikel 5, § 1.	Art 1.2.b) – Eerste paragraaf	Verplichting voor een rapporterende financiële instelling om aan de Belgische bevoegde autoriteit inlichtingen mee te delen betreffende te rapporteren rekeningen.
Artikel 5, § 2.	Art. 1.2) b) – Tweede paragraaf. Bijlage I – Deel I – punt A	Lijst met mede te delen gegevens.
Artikel 5, § 3.	Bijlage I – Deel I – punt B	

Artikel 6, § 1.	Bijlage I – Deel I – punt C	
Artikel 6, § 2.	Bijlage I – Deel I – punt D	
Artikel 6, § 3.	Bijlage I – Deel I – punt E	
Artikel 7, § 1.	Bijlage I – Deel II – punt A	Termijnen voor de toezending.
Artikel 7, § 2.	Bijlage I – Deel II – punt B	
Artikel 7, § 3.	Bijlage I – Deel II – punt C	
Artikel 8, § 1.	Art. 1.2) b) – Derde paragraaf.	Bedrag en aard van betalingen.
Artikel 8, § 2.	Bijlage I – Deel II – punt A	Termijnen voor de toezending.
Artikel 8, § 3.		Inzamelen van de vereiste inlichtingen en mededeling van juiste en volledige inlichtingen.
Artikel 8, § 4.		Mededeling op elektronische wijze via de verbindingdienst die daartoe binnen de FOD Financiën is aangewezen.
Artikel 9.		Specifieke verplichting voor de Belgische bevoegde autoriteit met betrekking tot de Verenigde Staten.
Artikel 10	Art. 2.1. - Tweede lid.	Toepassing vanaf 1 januari 2016
Artikel 11.		Stopzetting van de toepassing van de wet ten opzichte van een of meer rechtsgebieden.
Artikel 12, § 1.	Bijlage I – Deel II – punt D	
Artikel 12, § 2.	Art 1.5) b) – punt 4.	Bewaringstermijn.
Artikel 12, § 3.		Identificatie en verificatie van de identiteit van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon.
Artikel 12, § 4.	Art 1.5) b) – punt 4.	Bewaringstermijn.
Artikel 12, § 5 en § 6.		Onderzoeksbevoegdheden van

		de Belgische belastingadministratie.
Artikel 13, § 1 en § 2.	Art 1.5) b) – punt 2.	Geheimhouding en bescherming van de persoonlijke levenssfeer "verantwoordelijke voor de verwerking".
Artikel 14	Art 1.5) b) – punt 3.	Inlichten van de klanten.
Artikel 14, § 5.	Art 1.4) – Derde lid.	De natuurlijke personen op de hoogte brengen van lekken in de beveiliging.
Artikel 15, § 1 en § 2.	Art 1.5) b) – punt 2.	Geheimhouding en bescherming van de persoonlijke levenssfeer "verantwoordelijke voor de verwerking".
Artikel 15, § 3.	Art 1.5) b) – punt 4.	Bewaringstermijn.
Artikel 15, § 4.	Art 1.4) – Derde lid.	De natuurlijke personen op de hoogte brengen van lekken in de beveiliging.
Artikel 16		Bijzondere voorschriften die de verwerking van persoonsgegevens regelen wanneer de inlichtingen automatisch worden uitgewisseld met de bevoegde autoriteit van een andere Staat die geen lidstaat van de Europese Unie is.
Artikel 17		Verplichtingen inzake vertrouwelijkheid en andere beschermingsmaatregelen.
Artikel 18		Toepasbare sancties.
Artikel 19		Toepasbare sancties.
Artikel 20		Inwerkingtreding.

Artikel 21		Machtiging aan de Koning om de verwijzingen naar momenteel van kracht zijnde bepalingen naar Belgisch recht aan te passen wanneer de wetgeving inzake een identiek onderwerp wijzigt, zodat deze bepalingen verder kunnen toegepast worden.
BIJLAGE I: Begripsbepalingen	Bijlage I / Deel VIII: Begripsomschrijvingen	
A. Algemene begripsbepalingen	A. Rapporterende financiële instelling	
A 1.		Richtlijn.
A 2.		Administratief akkoord.
A 3.		Belgische bevoegde autoriteit.
A 4.		Bevoegde autoriteit van een ander rechtsgebied.
A 5.	A 3.	
A 6.	A 1	
A 7	A 2.	
A 8.	A 4.	
A. 9.	A 5.	
A. 10.	A 6.	
A. 11.	A 7.	
A. 12.	A 8.	

B. Rapporterende financiële instelling en niet-rapporterende financiële instelling.	B. Niet-rapporterende financiële instelling	
B 1.	A 1.	
B 2.	B 1.	
B 3.	B 2.	
B 4.	B 3.	
B 5.	B 4.	
B 6.	B 5.	
B 7.	B 6.	
B 8.	B 7.	
B 9.	B 8.	
B 10.	B 9.	
C. Financiële rekening.	C. Financiële rekening.	
C 1.	C 1.	
C 2.	C 2.	
C 3.	C 3.	
C 4.	C 4.	
C 5.	C 5.	
C 6.	C 6.	
C 7.	C 7.	
C 8.	C 8.	
C 9.	C 9.	
C 10.	C 10.	
C 11.	C 11.	

C 12.	C 12.	
C 13.	C 13.	
C 14.	C 16.	
C 15.	C 17.	Uitgezonderde rekeningen – lijsten.
D. Te rapporteren rekening.	D. Te rapporteren rekening.	
D 1.	D 1.	
D 2.	D 2.	
D 3.	D 3.	
D 4.		Rechtsgebied.
D 5.		Aan rapportering onderworpen rechtsgebied.
D 6.	D 4.	
D 7.	D 5.	
E. Diversen.	E. Diversen.	
E 1.	E 1.	
E 2.	E 2.	
E 3.	E 3.	
E 4.	E 4.	
E 5.	E 5.	
E 6.		Niet-participerende financiële instelling
E 7.		Model I rapporterende BFI.
E 8.		Participerende BFI

E 9.		Gebruiken van een definitie uit de relevante voorschriften die uitgevaardigd zijn door de US Treasury.
BIJLAGE II: Normen inzake zorgvuldigheid die van toepassing zijn wanneer de Verenigde Staten het aan rapportering onderworpen rechtsgebied zijn.		
BIJLAGE III: Normen inzake zorgvuldigheid die van toepassing zijn wanneer een aan rapportering onderworpen rechtsgebied een ander rechtsgebied is dan de Verenigde Staten.		
Bijlage III – Deel I.	Bijlage I - Deel III – punt A.	
Deel I – punt A		Gemeenschappelijke standaard inzake rapportering.
Deel I – punt B.	Deel III – punt B: Lagewaarderekeningen.	
	Bijlage I – Deel VIII – C14.	
Deel I – punt C.	Deel III – punt C.	
	Bijlage I – Deel VIII – C15.	
Deel I – punt D, 1 ^{ste} lid.	Deel III – punt D.	
Deel I – punt D, 2 ^{de} lid.	Deel III – punt E.	

Bijlage III – Deel II.	Bijlage I - Deel IV: Due diligence voor nieuwe rekeningen van natuurlijke personen.	
Deel II – punt A.	Deel IV – punt A.	
Deel II – punt B.	Deel IV – punt B.	
Deel II – punt C.	Deel IV – punt C.	
Bijlage III – Deel III.	Bijlage I - Deel V: Due diligence voor bestaande entiteitsrekeningen.	
Deel III – punt A.	Deel V, punt A.	
Deel III – punt B.	Deel V, punt B.	
Deel III – punt C.	Deel V, punt C.	
Deel III – punt D.	Deel V, punt D.	
Deel III – punt E.	Deel V, punt E.	
Bijlage III – Deel IV.	Bijlage I - Deel VI: Due diligence voor nieuwe entiteitsrekeningen.	
Bijlage III – Deel V.		
Bijlage III – Deel V, punt A.	Bijlage I, Deel VII, punt A.	Bijzondere regels inzake due diligence.
Bijlage III – Deel V, punten B en C.	Bijlage I, Deel VII, punt B.	
Bijlage III – Deel V, punt D, 1.	Bijlage I, Deel VIII, D6.	Definitie van niet-financiële entiteit (NFE).
Bijlage III – Deel V, punt D, 2.	Bijlage I, Deel VIII, D7.	Definitie van passieve NFE

Bijlage III – Deel V, punt D, 3.	Bijlage I, Deel VIII, D8.	Definitie van actieve NFE.
Bijlage III – Deel V, punt E, punten 1 tot 3.	Bijlage I, Deel VII, punt C, punten 1 tot 3.	
Bijlage III – Deel V, punt F.	Bijlage I, Deel VIII, E6.	Bewijsstukken.
Bijlage III – Deel V, punt G.	Bijlage II: Aanvullende rapportage- en due diligence-regels voor informatie over financiële rekeningen.	

CONCORDANTIETABEL RICHTLIJN – ONTWERP VAN WET

Richtlijn 2014/107 EU van 9 december 2014.	Ontwerp van wet tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen.	Opmerkingen Een verwijzing naar de wet tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen zal met een afzonderlijk ontwerp van wet ingevoegd worden in artikel 338, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (hierna WIB 92 genoemd).
Art. 1		
Art. 1.1) Wijziging van art. 3, 9 van richtlijn 2011/16 met betrekking tot de uitdrukkingen "automatische uitwisseling" en "beschikbare inlichtingen".		De definities werden reeds omgezet met art. 338, § 2,11, WIB 1992 (definitie "automatische uitwisseling") en art. 338, § 6, 3de lid, WIB 92 (definitie "beschikbare inlichtingen"). Geen wijziging nodig: De enige wijziging = aan de betrokken lidstaat, waar ons art. 338, WIB 92 het heeft over "een andere lidstaat".
Art. 1.2) Wijziging van art. 8 van richtlijn 2011/16.		
Art. 1.2) a) Vervanging van paragraaf 3 van art.8 van richtlijn 2011/16 met		Geen omzetting nodig.

betrekking tot de mogelijke wens van een lidstaat om bepaalde inlichtingen niet te ontvangen.		
Art. 1.2) b) Invoegen van een art. 8, 3 bis in richtlijn 2011/16.		
Eerste paragraaf.	Art.5, § 1er	Het eigenlijke doel van het ontwerp van wet.
Tweede paragraaf.	Art.5, § 2.	Lijst met mede te delen gegevens.
Derde paragraaf.	Art. 3 + art. 4 + art. 8, § 1.	Bedrag en aard van betalingen.
Vierde paragraaf.		Richtlijn 2011/16 krijgt voorrang op elk ander rechtsinstrument. Geen omzetting.
Art. 1.2) c)		Verplichtingen voor de Commissie en de Raad. Geen omzetting nodig.
Art. 1.2) d) Vervanging van paragraaf 6 van art. 8 van richtlijn 2011/16.		
Punt a)		Reeds omgezet met art. 338, § 6, 2de lid, WIB 92 – er staat "kalenderjaar" in plaats van "belastingjaar" zoals in de richtlijn.
Punt b).	Om te zetten.	Termijn van 9 maanden voor het mededelen van de inlichtingen aan andere lidstaten. Op te nemen in een afzonderlijk <u>ontwerp van wet tot wijziging van art. 338, WIB 92</u> (in het ontwerp van wet legt art. 8, §2

		slechts een termijn van 6 maanden op voor het mededelen van de inlichtingen door de financiële instellingen).
Art. 1.2) e) Toevoeging van een paragraaf 7 bis met betrekking tot de mededeling door elke lidstaat aan de Europese Commissie van lijsten met de niet-rapporterende financiële instellingen en met de uitgezonderde rekeningen.		De lijsten werden reeds toegezonden. Er worden besprekingen gevoerd met de Europese Commissie.
Art.1.3) Vervanging van paragraaf 4 van art.20 van richtlijn 2011/16 met betrekking tot het geautomatiseerde formaat.		Het geautomatiseerde formaat is onderwerp van art. 338, § 23, laatste lid, WIB 92. Er is geen wijziging nodig (de enige wijziging heeft betrekking op de verwijzing naar "de procedure van artikel 26, lid 2, = "comité inzake administratieve samenwerking op belastinggebied).
Art. 1.4) Vervanging van paragraaf 2 van art.21 van richtlijn 2011/16.		
Eerste lid.		Aanpassing van het CNN-netwerk door de Commissie: geen wijziging – geen omzetting.
Tweede lid.		Aanpassing van het CNN-netwerk door de lidstaten: geen wijziging – geen omzetting nodig.

Derde lid.	Art. 14, § 5. Art. 15, § 4.	Mededeling aan de natuurlijke personen van schendingen van de beveiliging.
Vierde lid.		Gemaakte kosten: geen omzetting nodig – geen wijziging.
Art. 1.5) Wijziging van art. 25 van richtlijn 2011/16.		
Art. 1.5) a) Eerste paragraaf		Geen wijziging.
Art 1.5) b)		
Punt 2.	Art. 13, § 1 en § 2. Art. 15 § 1 en § 2.	Geheimhouding en bescherming van de persoonlijke levenssfeer "verantwoordelijke voor de verwerking".
Punt 3.	Art. 14.	Inlichten van de klanten.
Punt 4.	Art. 12, § 2. Art. 12, § 4. Art. 15, § 3.	Bewaringstermijn.
Art.1.6) Toevoeging van de bijlagen 1 en 2 aan richtlijn 2011/16.	Bijlage 3 (zie hierna).	Omzetting van bijlagen 1 en 2 van de richtlijn in bijlage 3.
Artikel 2.		

Art. 2 1. - Eerste lid.		Bekendmaking op 31 december 2015 – geen omzetting.
Art. 2.1. - Tweede lid.	Artikel 10	Toepassing vanaf 1 januari 2016
Art. 2.1 - Derde lid.	Artikel 2	Verwijzing naar richtlijn 2014/107/EU van de Raad van 9 december 2014 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied.
Artikel 3.		Inwerkingtreding van de richtlijn.
Artikel 4.		lidstaten tot dewelke de richtlijn gericht is.
Bijlage I.		Rapportage- en due diligence-regels.
Deel I: Algemene Rapportagevoorschriften.		
Deel 1, punt A.	Artikel 5, § 2.	
Deel 1, punt B.	Artikel 5, § 3.	
Deel 1, punt C.	Artikel 6, § 1.	
Deel 1, punt D.	Artikel 6, § 2.	
Deel 1, punt E.	Artikel 6, § 3.	
Deel II: Algemene due diligence-voorschriften		

Deel 2, punt A.	Artikel 7, § 1 en art. 8, § 2	Termijnen voor de toezending.
Deel 2, punt B.	Artikel 7, § 2.	
Deel 2, punt C.	Artikel 7, § 3.	
Deel 2, punt D.	Artikel 12, § 1.	
Deel 2, punt E.		Procedures voor nieuwe rekeningen toepassen op bestaande rekeningen. Keuze die door de richtlijn aan de lidstaten wordt gelaten en waarvan België geen gebruik wenst te maken.
Deel III: Due diligence voor bestaande rekeningen van natuurlijke personen.	BIJLAGE III.	
Deel III – punt A.	Bijlage III – Deel I.	
	Deel I – punt A	Gemeenschappelijke standaard inzake rapportering Deel III, punt A.
Deel III – punt B: Lagewaarderekeningen.	Deel I – punt B.	
Deel III – punt C.	Deel I – punt C.	
Deel III – punt D.	Deel I – punt D, 1 ^{ste} lid.	
Deel III – punt E.	Deel I – punt D, 2 ^{de} lid.	
Deel IV: Due diligence voor nieuwe rekeningen van	Bijlage III – Deel II.	

natuurlijke personen.		
Deel IV – punt A.	Deel II – punt A.	
Deel IV – punt B.	Deel II – punt B.	
Deel IV – punt C.	Deel II – punt C.	
Deel V: Due diligence voor bestaande entiteitsrekeningen.	Bijlage III – Deel III.	
Deel V, punt A.	Deel III – punt A.	
Deel V, punt B.	Deel III – punt B.	
Deel V, punt C.	Deel III – punt C.	
Deel V, punt D.	Deel III – punt D.	
Deel V, punt E.	Deel III – punt E.	
Deel VI: Due diligence voor nieuwe entiteitsrekeningen.	Bijlage III – Deel IV.	
Deel VII: Bijzondere regels inzake due diligence.	Bijlage III – Deel V.	
Deel VII, punt A.	Bijlage III – Deel V, punt A.	
Deel VII, punt B.	Bijlage III – Deel V, punten B en C.	
Deel VII, punt C, punten 1 tot 3.	Bijlage III – Deel V, punt E, punten 1 tot 3.	
Deel VII, punt C, punt 4.		Equivalent in andere valuta – geen omzetting nodig.
Deel VIII: Begripsomschrijvingen	Bijlage I: Begripsbepalingen	

A. Rapporterende financiële instelling	A. Algemene begripsbepalingen	
A 1.	B 1 en A 6.	
A 2.	A 7.	
A 3.	A 5.	
A 4.	A 8.	
A 5.	A 9.	
A 6.	A 10.	
A 7.	A 11.	
A 8.	A 12.	
B. Niet-rapporterende financiële instelling	B. Rapporterende financiële instelling en niet-rapporterende financiële instelling.	
B 1.	B 2.	
B 2.	B 3.	
B 3.	B 4.	
B 4.	B 5.	
B 5.	B 6.	
B 6.	B 7.	
B 7.	B 8.	
B 8.	B 9.	
B 9.	B 10.	

C. Financiële rekening.	C. Financiële rekening.	
C 1.	C 1.	
C 2.	C 2.	
C 3.	C 3.	
C 4.	C 4.	
C 5.	C 5.	
C 6.	C 6.	
C 7.	C 7.	
C 8.	C 8.	
C 9.	C 9.	
C 10.	C 10.	
C 11.	C 11.	
C 12.	C 12.	
C 13.	C 13.	
C 14.	Bijlage III – Deel I – punt B.	Lagewaarderekening – natuurlijke persoon.
C 15.	Bijlage III – Deel I – punt C.	Hogewaarderekening.
C 16.	C 14.	
C 17.	C 15.	Uitgezonderde rekeningen – lijsten.
D. Te rapporteren rekening.	D. Te rapporteren rekening.	
D 1.	D 1.	

D 2.	D 2.	
D 3.	D 3.	
D 4.	D 6.	
D 5.	D 7.	
D 6.	Bijlage III – Deel V – punt D, 1.	Definitie van niet-financiële entiteit (NFE)
D 7.	Bijlage III – Deel V – punt D, 2.	Definitie van passieve NFE.
D 8.	Bijlage III – Deel V – punt D, 3.	Definitie van actieve NFE.
E. Diversen.	E. Diversen.	
E 1.	E 1.	
E 2.	E 2.	
E 3.	E 3.	
E 4.	E 4.	
E 5.	E 5.	
E 6.	Bijlage III – Deel V – punt F.	Bewijsstukken.
Deel IX: Doeltreffende uitvoering.		Doeltreffende uitvoering.
Deel X.		Uitvoeringsdata – Oostenrijk.

Bijlage II: Aanvullende rapportage- en due diligence- regels voor informatie over financiële rekeningen.	Bijlage III – deel V – Punt G.	
---	---------------------------------------	--

Tableaux de transposition de la Directive 2014/107 UE

TABLEAU DE CONCORDANCE PROJET DE LOI – DIRECTIVE

Projet de loi réglant la communication des renseignements relatifs aux comptes financiers	Directive 2014/107 UE du 9 décembre 2014	Remarques Un projet de loi séparé insérera une référence à la loi réglant la communication des renseignements relatifs aux comptes financiers à l'article 338, § 1 ^{er} , Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après CIR 92)
Article 1		La loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution
Article 2	Art.2.1 Troisième alinéa	Référence à la directive 2014/107/UE du Conseil du 9 décembre 2014 modifiant la directive 2011/16/UE en ce qui concerne l'échange automatique et obligatoire d'informations dans le domaine fiscal
Article 3	Art. 1.2) b) Troisième paragraphe	Montant et qualification des versements
Article 4	Art. 1.2) b) Troisième paragraphe	Montant et qualification des versements
Article 5, § 1 ^{er}	Art 1.2) b) premier paragraphe.	Obligation pour une institution déclarante de communiquer à l'autorité compétente belge des renseignements concernant les comptes déclarables

Article 5, § 2	Art. 1.2) b) Deuxième paragraphe Annexe I - Section I - point A	Liste des éléments à communiquer
Article 5, § 3	Annexe I - Section I - point B	
Article 6, § 1 ^{er}	Annexe I - Section I - point C	
Article 6, § 2	Annexe I - Section I - point D	
Article 6, § 3	Annexe I - Section I - point E	
Article 7, § 1 ^{er}	Annexe I - Section II - point A	Délais de transmission
Article 7, § 2	Annexe I - Section II - point B	
Article 7, § 3	Annexe I - Section II - point C	
Article 8, § 1 ^{er}	Art. 1.2) b) Troisième paragraphe	Montant et qualification des versements
Article 8, § 2	Annexe I - Section II - point A	Délais de transmission
Article 8, § 3		Collecte des renseignements requis et communication de renseignements exacts et complets
Article 8, § 4		Communication électronique via le service de liaison désigné à cette fin au sein du SPF Finances
Article 9		Obligation spécifique pour l'autorité compétente belge en ce qui concerne les Etats-Unis
Article 10	Art.2.1. Deuxième alinéa	Application à partir du 1 ^{er}

		janvier 2016
Article 11		Cessation d'application de la loi à l'égard d'une ou plusieurs juridictions.
Article 12, § 1 ^{er}	Annexe I - Section II - point D	
Article 12, § 2	Art. 1.5) b) point 4.	Délai de conservation
Article 12, § 3		Identification et vérification de l'identité de la personne physique ou morale
Article 12, § 4	Art. 1.5) b) point 4.	Délai de conservation
Article 12, § 5 et § 6		Pouvoirs d'investigation de l'administration fiscale belge
Article 13, § 1 ^{er} et § 2	Art 1.5) b) point 2.	Confidentialité et protection de la vie privée "responsables du traitement"
Article 14	Art 1.5) b) point 3.	Information clients
Article 14, § 5	Art. 1.4), alinéa 3	Communication aux personnes physiques des manquements à la sécurité
Article 15, § 1 ^{er} et § 2	Art 1.5) b) point 2.	Confidentialité et protection de la vie privée "responsables du traitement"
Article 15, § 3	Art 1.5) b) point 4.	Délai de conservation
Article 15, §4	Art. 1.4), alinéa 3	Communication aux personnes physiques des manquements à la sécurité

Article 16		Règles particulières qui gouvernent le traitement des données à caractère personnel lorsque les renseignements sont échangés automatiquement avec l'autorité compétente d'un autre Etat qui n'est pas un Etat membre de l'Union Européenne
Article 17		Obligation de confidentialité et mesures de protection
Article 18		Sanctions applicables
Article 19		Sanctions applicables
Article 20		Entrée en vigueur
Article 21		Habilitation du Roi à adapter les références à des dispositions de droit belge actuellement en vigueur en cas de changement de la législation sur des objets identiques afin que ces dispositions puissent continuer à s'appliquer
Annexe I - Définitions	Annexe 1 - Section VIII - Définitions	
A. Définitions générales	A. Institution financière déclarante	
A 1		Directive
A2		Accord administratif
A3		Autorité compétente belge

A4		Autorité compétente d'une autre juridiction
A5	A3	
A6	A1	
A 7	A2	
A8	A4	
A9	A5	
A10	A6	
A11	A7	
A12	A8	
B. Institution financière déclarante et Institution financière non-déclarante	B. Institution financière non déclarante	
B1	A1	
B2	B1	
B3	B2	
B4	B3	
B5	B4	
B6	B5	
B7	B6	
B8	B7	
B9	B8	
B10	B9	

C. Compte financier	C. Compte financier	
C1	C1	
C2	C2	
C3	C3	
C4	C4	
C5	C5	
C6	C6	
C7	C7	
C8	C8	
C9	C9	
C10	C10	
C11	C11	
C12	C12	
C13	C13	
C14	C16	
C15	C17	Comptes exclus - listes
D. Compte déclarable	D. Compte déclarable	
D1	D1	
D2	D2	
D3	D3	

D4		Juridiction
D5		Juridiction soumise à déclaration
D6	D4	
D7	D5	
E. Divers	E. Divers	
E1	E1	
E2	E2	
E3	E3	
E4	E4	
E5	E5	
E6		Institution financière non participante
E7		IFE déclarante de modèle 1
E8		IFE participante
E9		Utilisation d'une définition de la réglementation pertinente édictée par le Trésor des Etats-Unis
ANNEXE II – Norme en matière de diligence raisonnable applicable lorsque les Etats-Unis sont la juridiction soumise à déclaration		

ANNEXE III - Norme en matière de diligence raisonnable applicable lorsqu'une juridiction soumise à déclaration est une juridiction autre que les Etats-Unis		
Annexe III - Partie I	Annexe I - Section III	Procédures de diligence raisonnable pour les comptes de personnes physiques préexistants
Partie I – point A		Norme Commune de Déclaration
Partie I – point B	Section III – point B – Comptes de faible valeur	
	Annexe I, Section VIII, C14	
Partie I – point C	Section III – point C	
	Annexe I, Section VIII, C15	
Partie I – point D, alinéa 1	Section III – point D	
Partie I – point D, alinéa 2	Section III – point E	

Annexe III – Partie II	Annexe I - Section IV – Procédures de diligence raisonnable applicable aux nouveaux comptes de personnes physiques	
Partie II – point A	Section IV – point A	
Partie II – point B	Section IV – point B	
Partie II – point C	Section IV – point C	
Annexe III – Partie III	Annexe I - Section V – Procédures de diligence raisonnable applicable aux comptes d’entités préexistants	
Partie III – point A	Section V, point A	
Partie III – point B	Section V, point B	
Partie III – point C	Section V, point C	
Partie III – point D	Section V, point D	
Partie III – point E	Section V, point E	
Annexe III – Partie IV	Annexe I - Section VI – Procédures de diligence raisonnable applicable aux nouveaux comptes d’entités	
Annexe III – Partie V		

Annexe III – Partie V, point A	Annexe I, Section VII, point A	Règles particulières en matière de diligence raisonnable
Annexe III – Partie V, point B et C	Annexe I, Section VII, point B	
Annexe III – Partie V – point D, 1.	Annexe I, Section VIII, D6	Définition Entité Non Financière (ENF)
Annexe III – Partie V – Point D, 2.	Annexe I, Section VIII, D7	Définition ENF passive
Annexe III – Partie V – Point D, 3.	Annexe I, Section VIII, D8	Définition ENF active
Annexe III – Partie V, point E, points 1 à 3	Annexe I, Section VII, point C, points 1 à 3	
Annexe III – Partie V – point F	Annexe I, Section VIII, E6	Pièces justificatives
Annexe III – Partie V – point G	Annexe II - Règles complémentaires en matière de déclaration et de diligence raisonnable concernant les informations relatives aux comptes financiers	

TABLEAU DE CONCORDANCE DIRECTIVE – PROJET DE LOI

Directive 2014/107 UE du 9 décembre 2014.	Projet de loi réglant la communication des renseignements relatifs aux comptes financiers	Remarques Un projet de loi séparé insérera une référence à la loi réglant la communication des renseignements relatifs aux comptes financiers à l'article 338, § 1 ^{er} , du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après CIR 92)
Art 1 ^{er}		
Art 1.1) Modification de l'art. 3, 9° de la directive 2011/16 concernant la définition des termes "échange automatique" et "informations disponibles".		Définitions déjà transposées via l'art. 338, §2,11°, CIR 1992 (définition "échange automatique") et l'art 338, § 6, alinéa 3, CIR 92 (définition "informations disponibles") Pas de modification nécessaire : seul changement = à l'état membre de résidence concerné, là où notre art. 338, CIR 92 indique "à un autre Etat membre"

Art. 1.2) Modification de l'art. 8 de la directive 2011/16.		
Art. 1.2) a) Remplacement du paragraphe 3 de l'art.8 de la directive 2011/16 concernant le souhait possible d'un Etat membre de ne pas recevoir certaines informations.		Pas de transposition nécessaire
Art. 1.2) b) insertion d'un art 8, 3°bis dans la directive 2011/16		
Premier paragraphe	Art 5, § 1er	Objet même du projet de loi.
Deuxième paragraphe	art.5, § 2	Liste des éléments à communiquer.
Troisième paragraphe	Art 3 + art 4 + art 8, §1 ^{er}	Montant et qualification des versements.
Quatrième paragraphe		Priorité donnée à la directive 2011/16 sur tout autre instrument juridique. Pas de transposition
Art. 1.2) c)		Obligations pour la Commission et le Conseil – pas de transposition nécessaire
Art. 1.2) d) Remplacement du paragraphe 6 de l'art. 8 de la directive 2011/16		

Point a)		Déjà transposé via l'art. 338, § 6, alinéa 2, CIR 92 – mention de "année civile" au lieu de "exercice fiscal" dans la directive
Point b)	A transposer	Délai de 9 mois relatif à la communication des informations aux autres EM. A reprendre dans un projet de loi séparé modifiant l'art. 338, CIR 92 (dans le projet de loi l'art. 8, §2 impose uniquement un délai de 6 mois pour la transmission des infos par les Institutions Financières)
Art 1.2) e) Ajout d'un paragraphe 7.bis relatif à la Communication par chaque Etat Membre, à la Commission européenne, des listes des institutions financières non déclarantes et des comptes exclus		Les listes ont été transmises. Discussions en cours avec la Commission européenne.
Art.1.3) Remplacement du paragraphe 4 de l'art.20 de la directive 2011/16 relatif au format informatique		Le format informatique est visé à l'art 338, §23, dernier alinéa, CIR 92. Pas de modification nécessaire (le seul changement concerne la référence à la "procédure visée à l'art. 26, paragraphe 2 = comité de coopération administrative en matière fiscale")
Art. 1.4) Remplacement du		

paragraphe 2 de l'art.21 de la directive 2011/16		
Alinéa 1		Adaptation du réseau CNN par la Commission –pas de changement - pas de transposition
Alinéa 2		Adaptation par les Etats Membres du réseau CCN –pas de changement - pas de transposition nécessaire
Alinéa 3	Art 14, §5 Art 15, §4	Communication aux personnes physiques des manquements à la sécurité
Alinéa 4		Frais exposés pas de transposition nécessaire – pas de changement
Art. 1.5) Modification de l'art.25 de la directive 2011/16		
Art. 1.5) a) Premier paragraphe		Pas de modification
Art 1.5) b)		
Point 2.	Art. 13, §1 ^{er} et § 2 Art. 15 §1 ^{er} et § 2	Confidentialité et protection de la vie privée "responsables du traitement"
Point 3.	Art. 14	Information clients
Point 4.	Art. 12, § 2 Art. 12, § 4 Art. 15, § 3	Délai de conservation

Art.1.6) Ajout des annexes 1 et 2 à la directive 2011/16	Annexe 3 (voir ci-après)	Transposition des annexes 1 et 2 de la directive dans l'annexe 3
Article 2		
Art.2 1. Premier alinéa		Publication 31 décembre 2015 – pas de transposition
Art.2.1. Deuxième alinéa	Article 10	Application à partir du 1 ^{er} janvier 2016
Art.2.1 Troisième alinéa	Article 2	Référence à la directive 2014/107/UE du Conseil du 9 décembre 2014 modifiant la directive 2011/16/UE en ce qui concerne l'échange automatique et obligatoire d'informations dans le domaine fiscal
Article 3		Entrée en vigueur de la directive
Article 4		Etats membres destinataires
Annexe I		Règles en matière de déclaration et de diligence raisonnable
Section I Obligations générales de déclaration		
Section 1, point A	Article 5, § 2	

Section 1, point B	Article 5, § 3	
Section 1, point C	Article 6, § 1	
Section 1, point D	Article 6, § 2	
Section 1, point E	Article 6, § 3	
Section II : Obligations générales de diligence raisonnable		
Section 2, point A	Article 7, § 1 ^{er} , art 8, § 2	Délais de transmission
Section 2, point B	Article 7, § 2	
Section 2, point C	Article 7, § 3	
Section 2, point D	Article 12, § 1 ^{er}	
Section 2, point E		Procédures nouveaux comptes pour comptes préexistants. Option offerte aux EM par la directive que la Belgique a choisie de ne pas appliquer
Section III Procédures de diligence raisonnable applicables aux comptes de personnes physiques préexistants	ANNEXE III	
Section III – point A	Annexe III – Partie I	
	Partie I – point A	Norme Commune de Déclaration section III, point A

<i>Section III – point B – Comptes de faible valeur</i>	<i>Partie I – point B</i>	
Section III – point C	Partie I – point C	
Section III – point D	Partie I – point D, alinéa 1	
Section III – point E	Partie I – point D, alinéa 2	
Section IV – Procédures de diligence raisonnable applicable aux nouveaux comptes de personnes physiques	Annexe III – Partie II	
Section IV – point A	Partie II – point A	
Section IV – point B	Partie II – point B	
Section IV – point C	Partie II – point C	
Section V – Procédures de diligence raisonnable applicable aux comptes d’entités préexistants	Annexe III – Partie III	
Section V, point A	Partie III – point A	
Section V, point B	Partie III – point B	
Section V, point C	Partie III – point C	

Section V, point D	Partie III – point D	
Section V, point E	Partie III – point E	
Section VI – Procédures de diligence raisonnable applicable aux nouveaux comptes d’entités	Annexe III – Partie IV	
Section VII – Règles particulières en matière de diligence raisonnable	Annexe III – Partie V	
Section VII, point A	Annexe III – Partie V, point A	
Section VII, point B	Annexe III – Partie V, point B et C	
Section VII, point C, points 1 à 3	Annexe III – Partie V, point E, points 1 à 3	
Section VII, point C, point 4		Equivalent en d’autres monnaies – pas de transposition nécessaire
Section VIII - Définitions	Annexe I - Définitions	
D. Institution financière déclarante	B. Définitions générales	
A1	B1 et A6	
A2	A 7	

A3	A5	
A4	A8	
A5	A9	
A6	A10	
A7	A11	
A8	A12	
E. Institution financière non déclarante	B. Institution financière déclarante et Institution financière non-déclarante	
B1	B2	
B2	B3	
B3	B4	
B4	B5	
B5	B6	
B6	B7	
B7	B8	
B8	B9	
B9	B10	
F. Compte financier	C. Compte financier	
C1	C1	

C2	C2	
C3	C3	
C4	C4	
C5	C5	
C6	C6	
C7	C7	
C8	C8	
C9	C9	
C10	C10	
C11	C11	
C12	C12	
C13	C13	
C14	Annexe III – partie I – point B	Compte de faible valeur- personne physique
C15	Annexe III – partie I – point C	Compte de valeur élevée
C16	C14	
C17	C15	Comptes exclus - listes
E. Compte déclarable	D. Compte déclarable	
D1	D1	
D2	D2	

D3	D3	
D4	D6	
D5	D7	
D6	Annexe III – partie V – point D, 1.	Définition Entité Non Financière (ENF)
D7	Annexe III – partie V – Point D, 2	Définition ENF passive
D8	Annexe III – partie V – Point D, 3.	Définition ENF active
F. Divers	E. Divers	
E1	E1	
E2	E2	
E3	E3	
E4	E4	
E5	E5	
E6	Annexe III – Partie V – point F	Pièces justificatives
Section IX – Mise en œuvre effective		Mise en œuvre effective

Section X		Mise en œuvre – Autriche
Annexe II Règles complémentaires en matière de déclaration et de diligence raisonnable concernant les informations relatives aux comptes financiers	Annexe III – Partie V – point G	